

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 576

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 29 iunie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
300.	— Lege privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent	1-4	
520.	— Decret pentru promulgarea Legii privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent	4	
★			
303.	— Lege privind statutul magistraților	4-17	
523.	— Decret pentru promulgarea Legii privind statutul magistraților		18
★			
304.	— Lege privind organizarea judiciară		18-32
524.	— Decret pentru promulgarea Legii privind organizarea judiciară		32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Persoanele fizice, cetățeni români sau cetățeni străini, care provin din statele membre ale Uniunii Europene și din statele aparținând Spațiului Economic European, pot desfășura activități economice pe teritoriul României, în mod independent, sau pot constitui asociații familiale în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Persoanele fizice și asociațiile familiale pot fi autorizate să desfășoare activități economice în toate domeniile, meseriile și ocupațiile, cu excepția celor reglementate prin legi speciale.

Art. 2. — (1) Asociația familială se poate înființa la inițiativa unei persoane fizice și se constituie din membrii de familie ai acesteia.

(2) Sunt considerați membrii unei familii, în sensul prezentei legi, soțul, soția și copiii acestora care au împlinit

vârsta de 16 ani, la data autorizării asociației familiale, precum și rudele acestora până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) În cazul desfășurării activității în contextul dreptului de stabilire, asociația familială se constituie din membrii de familie care au domiciliul sau reședința în România.

(4) Asociația familială este reprezentată în relațiile cu terții de persoana din inițiativa căreia s-a înființat sau de persoana împuternicită de aceasta, în baza unei procuri autentificate.

Art. 3. — (1) Persoana fizică care desfășoară activități economice în mod independent, precum și persoanele fizice care sunt membri ai asociațiilor familiale au, în sensul prezentei legi, calitatea de angajat propriu.

(2) Calitatea de angajat propriu se referă la dreptul de a fi asigurat în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, al asigurărilor sociale de sănătate și al asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de legile care reglementează aceste domenii.

(3) Persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent și asociațiile familiale

autorizate în condițiile prezentei legi nu pot angaja persoane cu contract individual de muncă pentru desfășurarea activităților pentru care s-a obținut autorizația.

Art. 4. — Persoana fizică care desfășoară activități economice în mod independent și asociația familială trebuie să dețină autorizația și certificatul de înregistrare eliberate în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II

Autorizarea. Procedura de autorizare. Anularea autorizației

Art. 5. — Pot desfășura activități economice în mod independent sau în cadrul asociațiilor familiale persoanele fizice care îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) au împlinit vârsta de 18 ani, în cazul persoanelor fizice ce solicită autorizarea pentru desfășurarea de activități economice în mod independent și a persoanelor fizice care au inițiativa constituirii asociației familiale, respectiv vârsta de 16 ani, în cazul membrilor asociației familiale;

b) starea sănătății le permite desfășurarea activității pentru care se solicită autorizația;

c) au calificarea — pregătire profesională sau, după caz, experiență profesională —, necesară pentru a desfășura activitatea economică pentru care se solicită autorizația;

d) nu au fost condamnate penal prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă pentru săvârșirea de fapte consumatorului pentru activitatea desfășurată, precum și normele de calitate a produselor și serviciilor puse pe piață;

e) îndeplinesc condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului, protecției muncii și apărării împotriva incendiilor și cerințele reglementărilor specifice protecției consumatorului pentru activitatea desfășurată, precum și normele de calitate a produselor și serviciilor puse pe piață.

Art. 6. — (1) În vederea emiterii autorizației pentru desfășurarea de activități economice în mod independent sau în cadrul unei asociații familiale, trebuie să se asigure la primăria competentă o documentație care va cuprinde:

a) cerere-tip; în cazul asociației familiale trebuie să conțină semnăturile tuturor membrilor asociației;

b) rezervarea denumirii la oficiul registrului comerțului;

c) certificatul de cazier fiscal al persoanei solicitante, respectiv al fiecărui membru al asociației familiale, în original. Cetățenii străini neînregistrați fiscal în România au obligația să prezinte o declarație pe propria răspundere autenticată, din care să rezulte că nu au datorii fiscale și că nu au săvârșit fapte de natura celor care se înscriu în cazierul fiscal, sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiar-fiscală;

d) copii de pe actele de identitate;

e) în cazul desfășurării activității în contextul dreptului de stabilire — actele din care să rezulte domiciliul sau reședința;

f) certificatul medical pentru persoana fizică, respectiv pentru fiecare membru al asociației familiale, prin care se atestă că starea sănătății le permite desfășurarea activității pentru care se solicită autorizația, eliberat de medicul de familie sau de o unitate sanitară;

g) declarația-tip pe propria răspundere că îndeplinește condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului, protecției muncii și apărării împotriva incendiilor, precum și reglementările specifice protecției consumatorului pentru activitatea desfășurată și normele de calitate a produselor și serviciilor puse pe piață;

h) copii de pe documentele prevăzute la art. 7, care dovedesc pregătirea profesională sau, după caz, experiența profesională, pentru desfășurarea activității pentru care se solicită autorizarea.

(2) În cazul în care pentru practicarea unor activități economice, ocupații sau meserii sunt prevăzute, prin acte normative, cerințe de pregătire profesională și/sau de atestare specifice, persoana fizică sau, după caz, reprezentantul asociației familiale trebuie să depună dovada îndeplinirii cerințelor respective.

(3) În cazul în care activitatea economică pentru care se solicită autorizarea nu necesită calificare, persoana fizică nu va prezenta dovada pregătirii sau experienței profesionale prevăzute la alin. (1) lit. h).

Art. 7. — (1) Calificarea prevăzută la art. 5 lit. c), dobândită în România, poate fi dovedită cu următoarele documente, după caz:

a) diploma, certificatul sau adeverința prin care se dovedește absolvirea unei instituții de învățământ preuniversitar sau universitar;

b) certificatul de absolvire a unei forme de pregătire profesională, organizată în condițiile legii în vigoare la data eliberării acesteia;

c) certificatul de competență profesională, eliberat de instituțiile abilitate conform legislației în vigoare;

d) cartea de meșteșugar, obținută în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare la data eliberării acesteia;

e) carnetul de muncă al solicitantului, din care să reiasă că acesta a fost încadrat în muncă pe o durată de minimum 2 ani în activitatea, meseria sau ocupația pentru care se solicită autorizarea;

f) declarație de notorietate cu privire la abilitatea de a desfășura activitatea pentru care se solicită autorizarea, eliberată de primarul localității respective în mod gratuit în cazul meseriilor tradiționale artisanale;

g) autorizația eliberată în condițiile Decretului-lege nr. 54/1990 sau ale Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, cu modificările ulterioare;

h) alte dovezi care să ateste experiența profesională.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 1 alin. (1) care au dobândit calificarea în străinătate trebuie să depună pentru obținerea autorizației, după caz:

a) atestatul de recunoaștere și/sau echivalare eliberat de Ministerul Educației și Cercetării, prin Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, pentru documentele prevăzute la alin. 1 lit. a);

b) atestatul de recunoaștere a calificării dobândite în străinătate, în afara sistemului de învățământ, eliberat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în condițiile stabilite prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 701/2003 pentru desemnarea instituției care să recunoască automat documentele care dovedesc calificarea dobândită în străinătate, în afara sistemului de învățământ, de cetățeni români sau cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor aparținând Spațiului Economic European.

Art. 8. — Autorizația pentru desfășurarea de către persoane fizice a unor activități economice în mod independent, precum și pentru înființarea și funcționarea de asociații familiale, denumită în continuare *autorizație*, se eliberează, la cerere:

a) în cazul desfășurării activității în contextul dreptului de stabilire, de către primarii comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv ai sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială solicitantii își au domiciliul sau reședința;

b) în cazul desfășurării activității în contextul prestării de servicii, de către primarii comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv ai sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială solicitantii vor presta activitățile respective.

Art. 9. — Primăria are obligația ca în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de autorizare sau, după caz, de completare a autorizației, să elibereze autorizația și copia certificată a acesteia.

Art. 10. — Autorizația va cuprinde în mod obligatoriu:

a) datele de identificare a emitentului autorizației;

b) datele de identificare a persoanei fizice care va desfășura activități economice în mod independent sau a persoanei din inițiativa căreia se înființează asociația familială și a membrilor acesteia;

c) activitatea principală și, după caz, activitățile secundare pentru care se eliberează autorizația, codificate conform Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, clasă de 4 cifre;

d) locul de desfășurare a activității principale și, după caz, a activităților secundare;

e) data eliberării autorizației și numărul de înregistrare al acesteia.

Art. 11. — (1) În cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) care exercită în mod legal o activitate economică ce face obiectul prezentei legi într-un stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în care sunt stabilite, și care solicită desfășurarea activității respective în România în contextul prestării de servicii, autorizația prevăzută de prezenta lege va fi eliberată de primărie în baza cererii și a documentului care atestă că solicitantul desfășoară în statul de proveniență în mod legal activitatea pentru care solicită autorizarea.

(2) Actul prevăzut la alin. (1) va fi depus în copie tradusă și legalizată.

Art. 12. — (1) O persoană fizică care desfășoară activități economice în mod independent sau o asociație familială are dreptul de a deține o singură autorizație.

(2) Pentru desfășurarea altei activități care nu este prevăzută în autorizație este necesară completarea autorizației.

(3) Activitățile de formare profesională prin ucenicie la locul de muncă pot fi realizate, în condițiile stabilite de dispozițiile legale în vigoare, fără a fi necesar ca aceste activități să fie prevăzute în autorizație.

Art. 13. — (1) Anularea autorizației se realizează în baza cererii de renunțare sau când una dintre condițiile de autorizare prevăzute la art. 5 nu mai este îndeplinită.

(2) Cererea de renunțare la autorizație se adresează în scris autorității administrației publice locale emitente de către persoana fizică care desfășoară activități economice în mod independent sau de către reprezentantul asociației familiale și se soluționează în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

(3) Emitentul va transmite lunar la oficiul registrului comerțului cazurile de anulare a autorizației, prevăzute în prezenta lege, împreună cu originalul certificatelor de înregistrare și va comunica aceste cazuri și organelor fiscale competente aflate pe raza teritorială a autorității publice emitente.

(4) Anularea autorizației atrage radierea din oficiu din registrul comerțului a persoanei fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau a asociației familiale.

Art. 14. — Persoanelor fizice, cetățeni străini, care desfășoară activități economice pe teritoriul României, autorizate în conformitate cu prevederile prezentei legi, li se aplică regimul valutar stabilit prin reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 15. — (1) Organele de control competente conform dispozițiilor legale în vigoare vor verifica prin sondaj periodic respectarea condițiilor de autorizare de către persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent și asociațiile familiale autorizate în condițiile prezentei legi.

(2) În cazul în care se constată că una dintre condițiile de autorizare nu este îndeplinită, autoritatea care a emis autorizația va fi notificată în vederea anulării autorizației.

(3) Anularea autorizației în situația prevăzută la alin. (2) atrage radierea din registrul comerțului fără plata taxelor prevăzute de lege.

CAPITOLUL III

Procedura de înregistrare în registrul comerțului

Art. 16. — (1) În vederea eliberării certificatului de înregistrare, primăriile au obligația să ia măsurile necesare pentru a asigura obținerea cazierului fiscal și dovada rezervării denumirii firmei necesare pentru eliberarea și depunerea autorizației, în copie certificată, la oficiul registrului comerțului.

(2) Depunerea autorizației în copie certificată de oficiul registrului comerțului se realizează în termen de maximum 3 zile de la eliberarea acesteia.

(3) În cazul în care transmiterea documentelor prevăzute la alin. (1) se face prin poștă, taxele poștale aferente sunt suportate din taxa de eliberare a autorizației.

(4) Prin excepție de la dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrarea în registrul comerțului a comercianților persoane fizice și asociații familiale se face numai pe baza autorizației emise de primari.

(5) În termen de 7 zile lucrătoare de la primirea documentelor transmise de primărie, oficiul registrului comerțului va emite și va transmite către primărie certificatul de înregistrare.

(6) Data comunicării certificatului de înregistrare către comerciant va fi transmisă de către primării organelor fiscale competente din structura teritorială a Ministerului Finanțelor Publice, pentru evidența fiscală.

(7) Transmiterea se face în scris, nominal, în intervalul cuprins între prima și a cincea zi a fiecărei luni, pentru luna anterioară.

Art. 17. — Primăriile au obligația să notifice instituțiilor abilitate cu supravegherea respectării de către comercianți a legislației specifice în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului, protecției muncii și apărării împotriva incendiilor, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 573/2002 pentru aprobarea procedurilor de autorizare a funcționării comercianților, despre eliberarea autorizației și a certificatului de înregistrare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 18. — Activitățile economice care fac obiectul prezentei legi sunt prevăzute în anexa nr. 3 la Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 701 din 17 decembrie 2003 pentru desemnarea instituției care să recunoască automat documentele care dovedesc calificarea dobândită în străinătate, în afara sistemului de învățământ, de cetățeni români sau cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor aparținând Spațiului Economic European, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 9 ianuarie 2004.

Art. 19. — Autoritatea competentă să elibereze documentele care atestă experiența profesională dobândită în România, pentru persoanele care doresc să desfășoare în statele membre ale Uniunii Europene și în statele aparținând Spațiului Economic European activități economice care fac obiectul prezentei legi, se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. — (1) Respingerea cererii de autorizare și refuzul înregistrării în registrul comerțului în mod nejustificat, precum și măsura anulării autorizației pot fi contestate în instanță, în condițiile legii.

(2) Nerespectarea termenului prevăzut la art. 9 se sancționează cu amendă de 500.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 21. — Constituie contravenția prevăzută de art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează,

potrivit legii, începerea desfășurării oricărei activități comerciale înainte de obținerea autorizației și a certificatului de înregistrare, prevăzute de prezenta lege.

Art. 22. — Persoanele fizice independente și asociațiile familiale care s-au înființat în baza Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice sau care și-au preschimbato autorizația emisă în baza Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative nu au obligația de preschimbare a autorizației.

Art. 23. — În aplicarea prevederilor prezentei legi vor fi elaborate norme metodologice care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comună a Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, a Ministerului Administrației și Internelor și a Ministerului Justiției — Oficiul Național al Registrului Comerțului, în

termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 6 august 2002, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 300.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.
Nr. 520.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind statutul magistraților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I Dispoziții generale

CAPITOLUL I Principii

Art. 1. — (1) Justiția se înfăptuiește de judecători în numele legii și are ca scop apărarea ordinii de drept și garantarea respectării drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor.

(2) Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

(3) Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoare să respecte independența judecătorilor.

Art. 2. — Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție au calitatea de magistrați și fac parte din corpul magistraților.

Art. 3. — (1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile prezentei legi.

(2) Judecătorii inamovibili pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare, numai cu acordul lor, și

pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 4. — (1) Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate, în condițiile prezentei legi și ale Legii privind Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Procurorii care se bucură de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor. Ei pot fi delegați, suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 5. — (1) Magistrații sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte normele deontologice ale profesiei de magistrat și să participe la formarea profesională continuă.

(2) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

CAPITOLUL II

Incompatibilități și interdicții

Art. 6. — Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Magistraților le este interzis:

a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;

b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;

c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;

d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

(2) Prin derogare de la regula prevăzută la alin. (1) lit. c), magistrații pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masă.

Art. 8. — (1) Magistrații nu se subordonează scopurilor și doctrinelor politice.

(2) Magistrații nu pot să facă parte din partide sau formațiuni politice și nici să desfășoare activități cu caracter politic.

(3) Magistrații sunt obligați ca în exercitarea atribuțiilor să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor lor politice.

Art. 9. — (1) Magistrații nu își pot exprima public opinia cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

(2) Magistraților nu le este permis să comenteze sau să justifice în presă ori în emisiuni audiovizuale hotărârile sau soluțiile date în dosarele rezolvate de ei.

(3) Magistrații nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini orice altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

(4) Magistraților le este permis să pledeze, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților și descendenților, ale soților, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor. Chiar și în asemenea situații însă magistraților nu le este îngăduit să se folosească de calitatea pe care o au pentru a influența soluția instanței de judecată sau a parchetului și trebuie să evite a se crea aparența că ar putea influența în orice fel soluția.

Art. 10. — (1) Magistrații pot participa la elaborarea de publicații sau studii de specialitate, a unor lucrări literare ori

științifice sau la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Magistrații pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale, cu acordul conducătorului instanței sau al parchetului.

(3) Magistrații pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai asociațiilor sau fundațiilor care au scop științific ori profesional.

TITLUL II Cariera magistraților

CAPITOLUL I

Recrutarea și formarea profesională inițială a magistraților

Art. 11. — Recrutarea magistraților se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a buneii reputații.

Art. 12. — Recrutarea și formarea profesională inițială în vederea ocupării funcției de magistrat se realizează prin Institutul Național al Magistraturii.

Art. 13. — (1) Admiterea la Institutul Național al Magistraturii se face cu respectarea principiilor transparenței și egalității, exclusiv pe bază de concurs.

(2) La concursul pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii se poate înscrie persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) este licențiată în drept;

c) nu are antecedente penale, nu are cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;

d) cunoaște limba română;

e) este aptă, din punct de vedere medical, pentru exercitarea funcției. Comisia medicală se numește prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

Art. 14. — (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se aduc la cunoștință printr-un comunicat de presă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește în fiecare an numărul de cursanți, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(3) Comisia de admitere, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 13 alin. (2) se realizează de comisia de admitere.

(4) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(5) Candidații nemulțumiți de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 3 zile de la afișare la comisia de soluționare a contestațiilor. Aceasta le va soluționa în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă, dispozițiile alin. (4) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Art. 15. — (1) Cursanții Institutului Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție.

(2) Formarea profesională inițială în cadrul Institutului Național al Magistraturii constă în pregătirea teoretică și practică a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori.

(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 2 ani. După primul an de cursuri, auditorii de justiție optează, în ordinea mediilor și în raport cu numărul posturilor, pentru funcția de judecător sau procuror.

(4) În perioada cursurilor, auditorii de justiție efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, asistă la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară magistrații și personalul auxiliar de specialitate.

(5) Programul de formare profesională a auditorilor de justiție se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 16. — (1) Auditorii de justiție beneficiază de o indemnizație lunară corespunzătoare funcției de magistrat stagiar, în raport cu vechimea pe care o au ca auditori.

(2) Indemnizația auditorilor de justiție prevăzută la alin. (1) are natura și regimul juridic al unui drept salarial și se stabilește pe baza indemnizației brute prevăzute de lege pentru magistrații stagiați.

(3) Indemnizațiile auditorilor de justiție se plătesc din fondul prevăzut în bugetul anual aprobat al Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în magistratură.

(5) Prevederile alin. (1)–(4) se aplică și auditorilor de justiție proveniți din alte țări, pe baza înțelegerilor încheiate cu ministerele de justiție din țările respective.

Art. 17. — (1) Abaterile disciplinare ale auditorilor de justiție de la îndatoririle ce le revin potrivit legii sau Regulamentului Institutului Național al Magistraturii se sancționează disciplinar.

(2) Sancțiunile disciplinare aplicabile auditorilor de justiție sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni sau proporțional cu numărul absențelor nemotivate, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

c) exmatricularea din Institutul Național al Magistraturii.

(3) Avertismentul se aplică, în scris, de directorul Institutului Național al Magistraturii și poate fi contestat la consiliul științific al institutului.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) se aplică de consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii.

(5) Hotărârile consiliului științific prevăzute la alin. (3) și (4) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă.

(6) În cazul exmatriculării din Institutul Național al Magistraturii, cel sancționat este obligat să restituie indemnizația și cheltuielile de școlarizare.

(7) Procedura de constatare a abaterilor și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

Art. 18. — (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire, constând în probe teoretice și practice, prin care se verifică însușirea cunoștințelor necesare exercitării funcției de judecător sau de procuror.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi numiți, potrivit legii, de regulă, în funcțiile pentru care au optat după primul an de cursuri în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca magistrat și este obligat să restituie indemnizația și cheltuielile de școlarizare.

Art. 19. — (1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt obligați să îndeplinească timp de 6 ani funcția de judecător sau de procuror.

(2) În cazul în care un magistrat absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 6 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, el este obligat să restituie indemnizația de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL II

Magistrații stagiați

Art. 20. — (1) Judecătorii stagiați și procurorii stagiați sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza rezultatelor obținute la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii stagiați și procurorii stagiați pot fi numiți în funcție numai la judecătorii sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.

Art. 21. — (1) Durata stagiului este de 3 ani.

(2) În perioada stagiului, judecătorii și procurorii sunt obligați să continue formarea profesională, sub coordonarea unui judecător sau procuror anume desemnat de președintele judecătoriei sau, după caz, de prim-procurorul parchetului de pe lângă această instanță.

(3) Conducerea instanțelor și a parchetelor este obligată să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a stagiului.

Art. 22. — (1) Judecătorii stagiați au dreptul să facă parte din completul de judecată numai alături de un judecător inamovibil.

(2) Procurorii stagiați au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procedurale, sub coordonarea unui procuror care se bucură de stabilitate.

Art. 23. — (1) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea magistraților stagiați întocmește anual un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.

(2) În vederea prezentării la examenul de capacitate, ultimul referat de evaluare individuală cuprinde în mod obligatoriu avizul consultativ al președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

Art. 24. — (1) După încheierea perioadei de stagiul, magistrații stagiați sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care magistratul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare.

(2) Lipsa nejustificată de la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la două sesiuni atrage pierderea calității de judecător stagiar sau de procuror stagiar.

(3) Persoana care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul de capacitate poate susține acest examen dacă de la încheierea stagiului până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) După trecerea termenului de 2 ani, persoanele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să efectueze din nou stagiul, potrivit legii.

Art. 25. — (1) Examenul de capacitate al magistraților stagiați se organizează anual de Consiliul Superior al

Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(3) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de referatele de evaluare și de celelalte acte necesare potrivit Regulamentului privind examenul de capacitate al magistraților stagiați, se depun la Institutul Național al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.

Art. 26. — (1) Comisia pentru examenul de capacitate este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel, cadre didactice din învățământul juridic universitar acreditat sau din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Comisiile pentru examenul de capacitate sunt alcătuite, după caz, din judecători, respectiv procurori, precum și din cadre didactice din învățământul juridic universitar acreditat.

Art. 27. — (1) Examenul de capacitate constă în verificarea cunoștințelor teoretice și practice prin probe scrise și orale.

(2) Probele cu caracter teoretic au ca obiect fundamentele constituționale ale statului de drept, instituțiile de bază ale dreptului, organizarea judiciară și Codul deontologic al magistraților. La susținerea probelor orale participă cel puțin 3 membri ai comisiei prevăzute la art. 26 alin. (1).

(3) Probele cu caracter practic constau în soluționarea de spețe și întocmirea de acte judiciare, distincte pentru judecători și procurori, în funcție de specificul activității acestora.

Art. 28. — (1) Rezultatele examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(2) După întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, Consiliul Superior al Magistraturii validează examenul de capacitate, în prima ședință care urmează afișării rezultatelor.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege sau de regulament privind organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unor fraude.

Art. 29. — (1) După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică de îndată, separat pentru judecători și procurori, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Candidații declarați admiși la examenul de capacitate au dreptul, în ordinea mediilor, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Judecătorii stagiați pot opta numai pentru posturi de judecător, iar procurorii stagiați numai pentru posturi de procuror.

(3) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere a postului în termenul prevăzut la alin. (2) i se propune, din oficiu, un post de către Consiliul Superior al Magistraturii. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie.

(4) La medii egale are prioritate la alegerea postului, în următoarea ordine, deținătorul titlului de doctor în drept, cel care are o vechime mai mare în magistratură ori magistratul care funcționează la instanța sau parchetul pentru care a optat.

(5) Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al instanțelor și al parchetelor, se comunică persoanelor interesate și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

CAPITOLUL III

Numirea magistraților

Art. 30. — (1) Judecătorii inamovibili și procurorii care se bucură de stabilitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 3 luni de la data validării examenului de capacitate.

(3) În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a actului de numire de către Președintele României, magistrații în funcție primesc salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de magistrat stagiar.

Art. 31. — (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților potrivit prezentei legi, precum și avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

(2) În termen de cel mult 3 luni de la data validării concursului prevăzut la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(3) După numirea în funcția de magistrat, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior.

(5) Profesorii universitari din învățământul juridic superior acreditat, precum și persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat sau magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 5 ani de la numire în condițiile legii și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite în magistratură fără concurs.

Art. 32. — (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: „Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiință și fără părtinire.”

(2) Refuzul depunerii jurământului atrage, de drept, nulitatea numirii în funcție.

(3) Jurământul se depune în ședință solemnă, în fața magistraților instanței sau, după caz, ai parchetului la care a fost numit magistratul, după citirea actului de numire.

(4) Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal, care se semnează de conducătorul instanței sau, după caz, al parchetului și de doi dintre magistrații prezenți, precum și de cel care a depus jurământul.

(5) Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau al promovării judecătorului ori procurorului în altă funcție în cadrul corpului magistraților.

(6) Actele efectuate de magistrat înainte de depunerea jurământului sunt nule.

CAPITOLUL IV

Formarea profesională continuă și evaluarea periodică a magistraților

Art. 33. — (1) Formarea profesională continuă a magistraților constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice ale profesiei de magistrat, precum și în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate.

Art. 34. — Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a magistraților revine Institutului Național al Magistraturii, conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui magistrat, prin pregătire individuală.

Art. 35. — (1) Magistrații participă, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii aprobă anual, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, programul de formare profesională continuă a magistraților.

(3) Formarea profesională continuă a magistraților se realizează ținându-se seama de necesitatea specializării lor.

Art. 36. — (1) În cadrul fiecărei curți de apel și în cadrul fiecărui parchet de pe lângă curtea de apel se organizează periodic activități de formare profesională continuă, constând în consultări, dezbateri, seminarii, sesiuni sau mese rotunde, cu participarea Institutului Național al Magistraturii. Tematica acestora se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel desemnează magistrații care răspund de organizarea activității de formare profesională continuă a magistraților de la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, respectiv de la parchetul de pe lângă curtea de apel și parchetele subordonate.

Art. 37. — (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională a magistraților, activitatea acestora este supusă anual unei evaluări privind îndeplinirea cu celeritate a lucrărilor, practica de casare sau, după caz, infirmările de soluții, obligația de formare profesională continuă, comportamentul în cadrul raporturilor de serviciu și îndeplinirea celorlalte îndatoriri profesionale prevăzute de lege.

(2) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite în circumscripția curții de apel, respectiv a parchetului de pe lângă curtea de apel, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori.

(3) Evaluarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorilor din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Criteriile de evaluare a activității profesionale a magistraților sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(5) Regulamentul privind procedura de evaluare a activității profesionale a magistraților se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 38. — (1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a magistratului, întocmit de comisiile prevăzute la art. 37 alin. (2) sau (3), se poate acorda unul dintre calificativele: foarte bine, bine, satisfăcător sau nesatisfăcător.

(2) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor prevăzute la art. 37 alin. (2) sau (3) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea magistratului pentru a fi audiat este obligatorie.

(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la plenum Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată, sunt definitive și irevocabile.

Art. 39. — (1) Magistrații care primesc calificativul nesatisfăcător sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Magistrații care primesc calificativul satisfăcător în urma a două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(3) Cursurile prevăzute la alin. (1) și (2) se încheie prin susținerea unui examen, în condițiile prezentei legi.

(4) Magistratul care primește în urma a două evaluări consecutive calificativul nesatisfăcător sau care nu a promovat examenul prevăzut la alin. (3) este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 40. — (1) Evoluția carierei de magistrat de la intrarea în magistratură până la încetarea funcției se consemnează în fișa din dosarul profesional, care se întocmește și se păstrează de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Datele conținute în dosarul profesional sunt confidențiale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Magistratul are acces la propriul dosar profesional și poate obține copii ale actelor existente în dosar.

Art. 41. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii constituie și actualizează o bază de date cuprinzând magistrații care s-au remarcat în activitatea lor profesională.

(2) În aprecierea activității profesionale se acordă importanță următoarelor criterii:

- a) rezultatele evaluărilor activității profesionale a magistratului;
- b) deținerea de titluri și grade academice sau didactice în învățământul juridic superior;
- c) absolvirea unor cursuri de specializare;
- d) susținerea de comunicări științifice, referate sau alte lucrări în cadrul unor congrese, seminarii, mese rotunde sau al altor forme de dezbateri științifice;
- e) publicarea de lucrări de specialitate juridică;
- f) deținerea unor funcții de specialitate în institute de cercetare interne sau internaționale;
- g) cunoașterea unor limbi străine;
- h) deținerea cunoștințelor de operare pe calculator;
- i) orice alte asemenea elemente care pot caracteriza cariera magistratului.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal cuprinse în baza de date prevăzută la alin. (1) se realizează în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Promovarea magistraților și accesul la funcțiile de conducere

SECȚIUNEA 1

Promovarea în funcții de execuție la tribunale, curți de apel și la parchete

Art. 42. — (1) Promovarea în funcții de execuție reprezintă recunoașterea performanțelor profesionale ale magistraților și constituie o componentă a carierei acestora.

(2) Promovarea magistraților se face numai cu consimțământul lor.

Art. 43. — (1) Promovarea magistraților în funcții de execuție se face numai prin concurs organizat la nivel național, ținându-se seama de vechimea în magistratură și de activitatea profesională a magistratului, precum și de posturile vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

(2) Concursul pentru promovarea magistraților în funcții de execuție se organizează, anual sau ori de câte ori este nevoie, de Institutul Național al Magistraturii, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor magistraților, prin curțile de apel și parchete, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

Art. 44. — (1) Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție magistrații care în ultimii 3 ani înainte concursului au avut calificativul foarte bine, n-au săvârșit abateri disciplinare și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 8 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat pentru minori și familie;

b) 12 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel;

c) 15 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 45. — Magistrații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 46. — (1) Concursul de promovare în funcții de execuție constă în probe scrise și orale, cu caracter teoretic și practic, precum și în elaborarea unui studiu de specialitate.

(2) Probele scrise și orale se susțin la una dintre următoarele discipline, în funcție de specializarea magistratului: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat, precum și, indiferent de specializare, procedura civilă sau procedura penală. Studiul de specialitate va aborda probleme ce țin de competența instanței sau a parchetului unde magistratul solicită promovarea, jurisprudența instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene și drept comparat.

Art. 47. — În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Consiliul Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea magistraților declarați admiși.

SECȚIUNEA a 2-a

Accesul la funcțiile de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor

Art. 48. — (1) Promovarea în funcții de conducere la instanțele judecătorești și parchete se face pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reinvestirii, de Consiliul Superior al Magistraturii, dintre magistrații care au calificativul foarte bine în ultimii 5 ani, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcat în activitatea profesională și au o bună capacitate de organizare și decizie.

(2) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești și parchete este publică și disponibilă permanent pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Magistrații își pot depune candidaturile însoțite de un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de

conducere la instanța ori parchetul pentru care candidează, precum și orice alte acte considerate relevante, în termen de 30 de zile de la publicare, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) Selecția magistraților pentru promovarea în funcții de conducere se face de Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza dosarelor profesionale, a criteriilor stabilite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, a informațiilor cuprinse în baza de date prevăzută la art. 41 alin. (1), a proiectului menționat la alin. (3) și a unui interviu.

(5) Pentru realizarea selecției prevăzute la alin. (4) sunt necesare cel puțin două candidaturi.

Art. 49. — (1) Pentru promovarea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătorie, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, o vechime de 8 ani în magistratură;

b) pentru funcția de președinte, vicepreședinte și președinte de secție de tribunal sau tribunal specializat, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 10 ani în magistratură;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, judecător inspector și procuror inspector, o vechime de 15 ani în magistratură;

d) pentru funcția de consilier al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procuror șef secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o vechime de 18 ani în magistratură.

(2) Pentru promovarea în funcții de conducere, magistratul trebuie să aibă dreptul să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care solicită promovarea în funcția de conducere.

Art. 50. — (1) La încetarea mandatului funcției de conducere, magistratul poate opta între depunerea candidaturii pentru o altă funcție de conducere din magistratură la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori pentru exercitarea funcției de magistrat la orice instanță sau la orice parchet, în condițiile legii.

(2) Revocarea din funcția de conducere se poate dispune, după caz, de Consiliul Superior al Magistraturii din oficiu, la propunerea colegiilor de conducere ale instanțelor sau ale parchetelor ori ca sancțiune disciplinară, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și accesul la funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 51. — (1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii, dintre judecătorii sau procurorii care au calificativul foarte bine în ultimii 5 ani, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcat în activitatea profesională și au o vechime efectivă în magistratură sau în învățământul juridic superior acreditat de cel puțin 15 ani.

(2) Evidența posturilor vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție este publică și disponibilă permanent pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Magistratii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, însoțite de orice înscrisuri considerate relevante, în termen de 30 de zile de la publicare, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) Candidaturile prevăzute la alin. (3) se analizează de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care prezintă Consiliului Superior al Magistraturii un raport consultativ asupra promovării.

Art. 52. — (1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au o vechime minimă de 18 ani în magistratură sau în învățământul juridic superior acreditat, pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reinvestirii.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

(3) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(4) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui sau a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, ca sancțiune disciplinară.

Art. 53. — (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, precum și procurorul general al Parchetului Național Anticorupție și adjunctul acestuia sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu recomandarea ministrului justiției, dintre procurorii care au o vechime minimă de 18 ani în magistratură, pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reinvestirii. Dispozițiile art. 52 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Revocarea din funcție a procurorilor cu funcții de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, ca sancțiune disciplinară.

Art. 54. — La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art. 52 și 53, magistratul poate opta între depunerea candidaturii pentru o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet sau la altă instanță sau parchet ori pentru exercitarea funcției de magistrat la orice instanță sau parchet.

CAPITOLUL VI

Delegarea, detașarea și transferul

Art. 55. — (1) În cazul în care o judecătorie, un tribunal sau un tribunal specializat nu poate funcționa normal din cauza absenței temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante sau altor asemenea cauze, președintele curții de apel, la propunerea președintelui respectivei instanțe din circumscripția acelei curți de apel, poate delega, cu acordul lor, judecători de la alte instanțe din circumscripția menționată.

(2) Delegarea judecătorilor curților de apel se dispune, cu acordul lor, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1).

(3) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Delegarea magistratilor se poate face pe o perioadă de cel mult 60 de zile și poate fi prelungită cu acordul magistratului cel mult 60 de zile într-un an.

(5) Pe perioada delegării magistratii beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege.

Art. 56. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune detașarea magistratilor, numai cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice.

(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detașarea poate fi prelungită pentru o durată de până la 3 ani, o singură dată, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) În perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de magistrați și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este detașat magistratul sunt inferioare celor de care acesta beneficiază în calitate sa de magistrat, el își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești ale funcției de magistrat pe care o deține.

(4) După încetarea detașării, magistratul revine la postul deținut anterior.

Art. 57. — Delegarea și detașarea nu se pot face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care magistratul are dreptul să funcționeze potrivit legii.

Art. 58. — Transferul magistratilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 59. — La cerere, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii în funcția de judecător, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

CAPITOLUL VII

Suspendarea din funcție și încetarea funcției de magistrat

Art. 60. — (1) Magistratul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa;

b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător.

(2) Suspendarea din funcție a magistratului se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, magistratului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

Art. 61. — (1) În cazul prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. a), Consiliul Superior al Magistraturii comunică de îndată magistratului și conducerii instanței sau parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de magistrat, suspendarea din funcție încetează, iar magistratul este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.

Art. 62. — (1) În cazul prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau, după caz, a conducătorului parchetului, iar suspendarea din funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 13 alin. (2) lit. e).

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea

în funcție a magistratului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune Președintelui României eliberarea sa din funcție.

(3) În perioada suspendării, magistratului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

Art. 63. — (1) Magistratii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) pensionare, potrivit legii;
- c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
- d) incapacitate profesională;
- e) ca sancțiune disciplinară;
- f) condamnarea definitivă a magistratului pentru o infracțiune;
- g) neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2).

(2) Eliberarea din funcție a magistratilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. În situația prevăzută la alin. (1) lit. e), Consiliul Superior al Magistraturii comunică hotărârea de aplicare a sancțiunii rămasă irevocabilă Administrației Prezidențiale, în vederea emiterii decretului de eliberare din funcție de către Președintele României.

(3) Eliberarea din funcție a magistratilor stagiați se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) În cazul în care magistratul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența magistratului este necesară.

(5) Magistratul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.

Art. 64. — (1) Magistratii pot fi menținuți în funcție, după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 68 de ani, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui curții de apel sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție.

(2) În mod excepțional, magistratii pensionați pentru limita de vârstă pot fi reîncadrați în funcție până la împlinirea vârstei de 68 de ani, cu respectarea procedurii prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL VIII

Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 65. — (1) Prim-magistratul-asistent, magistratii-asistenți șefi și magistratii-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție fac parte din corpul magistratilor și se bucură de stabilitate.

(2) Magistratii-asistenți sunt numiți și promovați în funcție de Consiliul Superior al Magistraturii, pe bază de concurs.

(3) Condițiile generale de numire a magistratilor-asistenți sunt cele prevăzute pentru funcția de magistrat.

Art. 66. — (1) Prim-magistratul-asistent este promovat dintre magistratii-asistenți șefi cu o vechime de cel puțin 4 ani în această funcție.

(2) Magistratii-asistenți șefi gradul III sunt promovați dintre magistratii-asistenți cu cel puțin 3 ani vechime în această funcție. După o perioadă de 2 ani ca magistratii-asistenți șefi pot fi trecuți în gradul II și după alți 5 ani în gradul I.

(3) Magistratii-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în magistratură de cel puțin 4 ani. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistratii-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.

(4) Magistratii-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, consilieri juridici, cadre

didactice din învățământul superior cu o vechime de cel puțin 6 ani, precum și grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 10 ani.

Art. 67. — (1) Prim-magistratul-asistent are următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea magistratilor-asistenți din secția și a funcționarilor din Cancelaria Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) ia parte la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale Completului de 9 judecători, ca instanță disciplinară.

(2) Prim-magistratul-asistent are și alte atribuții stabilite prin Regulamentul privind organizarea administrativă și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 68. — Magistratii-asistenți șefi au următoarele atribuții:

a) participă la ședințele de judecată ale secțiilor și ale Completului de 9 judecători;

b) repartizează magistratii-asistenți care participă la ședințele de judecată;

c) asigură ținerea în bune condiții a evidențelor secțiilor și realizarea la timp a tuturor lucrărilor.

Art. 69. — Magistratii-asistenți participă la ședințele de judecată ale secțiilor.

Art. 70. — Magistratii-asistenți care participă la ședințele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție redactează încheierile, participă cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată.

Art. 71. — Magistratii-asistenți aduc la îndeplinire orice alte sarcini încredințate de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de vicepreședinte sau de președintele secției.

TITLUL III

Drepturile și îndatoririle magistratilor

Art. 72. — Stabilirea drepturilor magistratilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de magistrat, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru magistratii și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.

Art. 73. — (1) Pentru activitatea desfășurată, magistratii au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.

(2) Drepturile salariale ale magistratului nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea magistratilor se stabilește prin lege specială.

(3) Salarizarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se stabilește prin legea privind indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică.

Art. 74. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii, garant al independenței justiției, are dreptul și obligația de a apăra corpul magistratilor și pe membrii acestuia împotriva oricărui act care ar putea afecta independența sau imparțialitatea magistratului în îndeplinirea actului de justiție ori crea suspiciuni cu privire la acestea.

(2) Magistratul care consideră că independența și imparțialitatea îi sunt afectate în orice mod prin acte de imixtiune în activitatea judiciară sau de influențare a evoluției sale profesionale se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii.

(3) Informațiile de interes public referitoare la activitatea judiciară a magistratilor, care intră sub incidența Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, se pot solicita numai prin intermediul birourilor de informații și relații publice din cadrul instanțelor și

parchetelor sau prin intermediul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 75. — (1) Magistrații sunt liberi să se asocieze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 10 alin. (3).

(2) Este interzis organizațiilor profesionale ale magistraților să constituie sau să adere la alte asociații decât cele profesionale.

Art. 76. — (1) Magistrații în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 77. — (1) Magistrații beneficiază de asigurare pentru risc profesional, realizată din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției sau, după caz, ale Ministerului Public, pentru viață, sănătate și bunuri, în limita veniturilor pentru anii lucrați în aceste funcții, dar nu în mai mult de 15 ani de activitate.

(2) La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin. (1) încetează.

(3) Asigurarea prevăzută la alin. (1) se realizează în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Magistrații se pot asigura pentru risc profesional peste limita prevăzută la alin. (1).

(5) Prin hotărâre a Guvernului, se poate înființa Casa de asigurări a magistraților.

Art. 78. — (1) Magistrații beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 35 de zile lucrătoare.

(2) Magistrații au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, precum și la concedii fără plată, potrivit Regulamentului privind concediile magistraților.

(3) Magistrații au dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Magistrații în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale.

(5) Magistrații au dreptul la atribuirea locuințelor de serviciu, iar după 10 ani de vechime în magistratură le pot cumpăra.

Art. 79. — Magistrații beneficiază anual de 6 călătorii în țară dus-întors, gratuite, la transportul pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian sau de decontarea a 7,5 litri combustibil la suta de kilometri pentru 6 călătorii în țară dus-întors, în cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul.

Art. 80. — (1) Magistrații cu vechime continuă în magistratură în ultimii 20 de ani înainte de data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul carierei de magistrat și se înregistrează, potrivit legii.

(3) Modul de calcul al vechimii continue în magistratură se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul decesului magistratului aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul/soția și copiii care se află în întreținerea magistratului la data decesului.

Art. 81. — (1) Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de

80% din venitul brut realizat în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venit, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(3) De pensia de serviciu beneficiază și magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin. (1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(4) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un magistrat în funcție în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(5) De prevederile alin. (4) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de magistrat din motive neimputabile.

Art. 82. — Soțul supraviețuitor și copiii magistraților care au dreptul la pensie de serviciu potrivit art. 81 beneficiază de pensie de urmaș dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 83. — (1) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public al asigurărilor sociale se suportă din bugetul de stat.

(2) Pensiile de serviciu ale magistraților se actualizează în raport cu nivelul indemnizației brute a magistraților în activitate.

(3) De dispozițiile alin. (2) beneficiază și magistrații pensionari.

Art. 84. — Magistrații pot fi pensionați anticipat în condițiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, respectându-se, în mod corespunzător, drepturile prevăzute în prezenta lege.

Art. 85. — Constituie vechime în magistratură perioada în care magistratul sau persoana asimilată acestuia a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică din fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție sau personal de specialitate juridică asimilat magistraților, precum și perioada în care o persoană a fost avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic sau a îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, potrivit prezentei legi.

Art. 86. — (1) Personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, din Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, din Institutul Național de Criminologie și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției.

(2) Prevederile prezentei legi referitoare la drepturile și îndatoririle magistraților, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea anuală a activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare se aplică în mod corespunzător și personalului de specialitate juridică prevăzut la alin. (1).

Art. 87. — (1) Pentru merite deosebite în activitate, respectarea îndatoririlor prevăzute de lege și vechime îndelungată în magistratură ca judecător sau procuror, magistrații în activitate, care au obținut numai calificative de foarte bine în ultimii 10 ani, pot fi distinși cu Diploma *Meritul judiciar* clasele I—III.

(2) În mod excepțional, Diploma *Meritul judiciar* poate fi conferită și magistraților pensionari care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și au avut o contribuție deosebită la îndeplinirea actului de justiție, precum și personalului de specialitate juridică asimilat magistraților,

dacă au avut o contribuție deosebită la organizarea și administrarea justiției, la elaborarea legislației ori la formarea inițială și continuă a personalului din sistemul justiției.

(3) Diploma *Meritul judiciar* se acordă de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 88. — (1) Diploma *Meritul judiciar* se conferă astfel:

- Diploma *Meritul judiciar clasa I*, pentru 20 de ani vechime;
- Diploma *Meritul judiciar clasa II*, pentru 15 ani vechime;
- Diploma *Meritul judiciar clasa III*, pentru 10 ani vechime.

(2) Modelul diplomelor și modul de confecționare a acestora se stabilesc, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, de ministrul justiției.

Art. 89. — (1) Magistrații sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

(2) Relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință.

Art. 90. — (1) Magistrații sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.

(2) Magistrații sunt obligați să desfășoare activitatea judiciară în mod independent, dând dovadă de o conduită imparțială și să respecte secretul profesional.

(3) Judecătorul este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Art. 91. — (1) Magistrații sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

(2) Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură în mod gratuit.

Art. 92. — Magistrații sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

TITLUL IV

Răspunderea magistraților

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 93. — Magistrații răspund civil, disciplinar, administrativ și penal, în condițiile legii.

Art. 94. — (1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

(3) Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.

(4) Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a magistratului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către magistrat.

(6) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.

(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor

alin. (6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva magistratului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.

Art. 95. — (1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a unui magistrat, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către acesta a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

CAPITOLUL II

Răspunderea disciplinară a magistraților

Art. 96. — Magistrații răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Art. 97. — Constituie abateri disciplinare:

- încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind magistrații;
- nerespectarea prevederilor cuprinse în Codul deontologic al magistraților;
- intervențiile pentru soluționarea unor cereri privind satisfacerea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, precum și imixtiunea în activitatea altui magistrat;
- desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;
- nerespectarea în mod repetat a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;
- refuzul de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;
- reținerea repetată a dosarelor peste timpul necesar efectuării lucrărilor sau studiului dosarului;
- refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire ce îi revine potrivit legii sau dispusă, potrivit legii, de conducătorul instanței ori parchetului;
- neglijență gravă sau repetată în rezolvarea lucrărilor;
- efectuarea cu întârziere a lucrărilor;
- absențele nemotivate de la serviciu sau întârzierea ori plecarea de la program, în mod repetat;
- atitudinile ireverențioase în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili.

Art. 98. — Sancțiunile disciplinare care se pot aplica magistraților, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

- avertismentul;
- diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;
- mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o lună la 3 luni la o instanță sau la un parchet, situate în circumscripția aceleiași curți de apel ori în circumscripția aceluiși parchet de pe lângă curtea de apel;
- revocarea din funcția de conducere ocupată;
- excluderea din magistratură.

Art. 99. — Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 98 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.

TITLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 100. — (1) Magistrații în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră că îndeplinesc condițiile legale pentru ocuparea funcțiilor în care sunt numiți.

(2) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. Până la constituirea noului Consiliu Superior al Magistraturii, încuviințarea se acordă de către ministrul Justiției.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat neîntârziat de organul care a dispus reținerea sau percheziția. Până la constituirea noului Consiliu Superior al Magistraturii, va fi informat ministrul Justiției.

Art. 101. — (1) Judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți.

(2) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile, își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

Art. 102. — Magistrații care au, la data intrării în vigoare a prezentei legi, norma de bază la institutii de învățământ superior juridic, au obligația ca, începând cu anul universitar următor, să-și transfere norma de bază la instanța sau parchetul la care funcționează ori să renunțe la calitatea de magistrat.

Art. 103. — (1) Magistrații în funcție și personalul de specialitate juridică asimilat acestora care au beneficiat de vechime în magistratură potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.

(2) Salarizarea magistraților-asistenți se face potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată prin Legea nr. 347/2003, în baza coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 19, 20, 18 pentru magistrații-asistenți gradul I, II, III, la nr. crt. 12, 13, 19 pentru magistrații-asistenți șefi, gradul I, II, III și la nr. crt. 12 pentru prim-magistratul-asistent.

Art. 104. — (1) Dispozițiile prezentei legi privind vechimea necesară pentru ocuparea funcției de judecător sau procuror și pentru promovarea în aceste funcții se aplică începând cu 1 ianuarie 2005.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2005, pot fi numite în magistratură, în condițiile art. 31, și persoanele care au ocupat cel puțin 5 ani funcția de personal de specialitate juridică din fostele arbitraje de stat, magistrat consultant, asistent judiciar, avocat, notar, jurisconsult, consilier juridic, cadru didactic din învățământul superior acreditat ori de cercetare în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române sau funcții de specialitate juridică în administrația publică, în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Curții de Conturi, Avocatului Poporului sau Consiliului Legislativ.

Art. 105. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și magistraților militari.

(2) Perioada în care judecătorii financiari, judecătorii financiari inspectori, procurorii financiari și consilierii secției juridictionale ai Curții de Conturi au exercitat aceste funcții în cadrul Curții de Conturi se consideră vechime în magistratură.

(3) Perioada în care personalul de specialitate juridică a funcționat în fostele arbitraje de stat constituie vechime în magistratură.

Art. 106. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii aprobă, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, care prevede modul de organizare, tematica, probele de examen, procedura de desfășurare a concursului de admitere și a examenului de absolvire, precum și media minimă de admitere și de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;

b) Regulamentul Institutului Național al Magistraturii;

c) Regulamentul privind examenul de capacitate al magistraților stagiați, care prevede modul de organizare, tematica, probele de examen, procedura de desfășurare și media minimă de promovare a examenului de capacitate al magistraților stagiați;

d) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură;

e) Regulamentul privind modul de desfășurare a cursurilor de formare profesională continuă a magistraților și atestare a rezultatelor obținute;

f) Regulamentul privind concursul de promovare în funcții de execuție a magistraților;

g) Regulamentul privind concediile magistraților.

(2) Regulamentele prevăzute la alin. (1) se adoptă în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentei legi.

Art. 107. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) dispozițiile art. 6, art. 12, art. 14—16, art. 36—43, art. 55, art. 58 și art. 59—69 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile art. 2 alin. (2), art. 3, art. 42—69, art. 91—120¹ și art. 121—131¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 66 privind vechimea în magistratură necesară pentru promovarea în funcția de judecător sau procuror, care se abrogă pe data de 1 ianuarie 2005.

(3) Dispozițiile art. 13 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă pe data de 1 ianuarie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2) și cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Criteriile de evaluare a activității profesionale a magistraților

A. Perfeccionarea pregătirii profesionale

1. FORMA PERFEȚIONARE ORGANIZATĂ LA NIVELUL INSTANȚEI SAU, DUPĂ CAZ, AL CURȚII DE APEL ȘI LA NIVELUL PARCHETELOR DE PE LÂNGĂ ACESTEA - ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL

TEMA _____
 REZULTATELE OBȚINUTE _____

2. FORMA PERFEȚIONARE CENTRALIZATĂ (Institutul Național al Magistraturii, instituții de învățământ superior din țară sau străinătate ori alte forme de perfecționare centralizată)

PERIOADA	LOC DESFĂȘURARE	DISCIPLINA	REZULTATE
— —			—
— —			—

3. FORMA SPECIALIZARE, SCHIMB EXPERIENȚĂ

PERIOADA	ȚARA	LOCALITATEA	DISCIPLINA	TEMA
— —				
— —				

PARTICIPARE LA SIMPOZIOANE, CONFERINȚE etc.

PERIOADA	ȚARA	LOCALITATE	TEMA	LUCRARE PREZENTATĂ (dacă este cazul)
—				
—				

INSTITUȚIA CARE A PROPUȘ PARTICIPAREA _____

4. LUCRĂRI PUBLICATE NR. TOTAL: _____ DINTRE CARE:

DATA	LOC APARIȚIE (Editura, Revista etc.)	TIP (Articol, Lucrare etc.)	TITLU
—			
—			

5. ACTIVITATE DIDACTICĂ

INSTITUȚIA	FUNCȚIA	DISCIPLINA

B. Activitate profesională a judecătorilor

I. Activitatea de judecată:

	TOTAL	MEDIA PE INSTANȚĂ SAU, DUPĂ CAZ, PE SECȚIE
1. NR. ȘEDINȚE DE JUDECATĂ LA CARE A PARTICIPAT	_____	_____
2. NR. ȘEDINȚE DE JUDECATĂ CONDUSE	_____	_____
3. NR. PARTICIPĂRI COMPLETE SPECIALIZATE	_____	_____
4. NR. DOSARE RULATE	_____	_____
5. NR. HOTĂRĂRI PRONUȚATE	_____	_____
6. OPERATIVITATEA ÎN SOLUȚIONAREA CAUZELOR	_____	_____
7. NR. HOTĂRĂRI REDACTATE	_____	_____
8. NR. HOTĂRĂRI REDACTATE PESTE TERMEN	_____	_____
9. NR. HOTĂRĂRI CASATE	_____	_____
10. NR. HOTĂRĂRI CASATE IMPUTABILE DIN CARE: - CU OBIECȚIUNILE MAGISTRATULUI APRECIATE CA ÎNTEMEIATE DE INSTANȚĂ/ SECȚIILE SPECIALIZATE	_____	_____

II. Alte activități ale judecătorului:

1. Activitatea de judecător de serviciu sau delegat
Compartiment _____
2. Observații de proiecte de acte normative _____
3. Plângeri, reclamații, cereri soluționate _____
4. Alte activități _____

C. Activitatea profesională a procurorilor

1. DOSARE de anchetă _____ din care rechizitorii _____
2. DOSARE de supraveghere _____ din care rechizitorii _____
3. INCULPAȚII trimiși în judecată _____ din care arestați _____
4. Operativitate în rezolvarea cauzelor _____
5. CONCLUZII în:
 - latura penală a cauzei _____
 - latura civilă a cauzei _____
6. Exercițarea acțiunii civile din oficiu _____
7. Soluții infirmate _____
8. Căi de atac exercitate _____ din care admise _____
9. Referate pentru recurs în anulare întocmite _____ din care admise _____
10. Dosare restituite de instanță în vederea refacerii sau completării urmăririi penale, cu excepția celor restituite ca urmare a extinderii acțiunii sau a procesului penal _____
11. Dosare restituite la procuror în vederea refacerii rechizitoriului _____
12. Alte activități ale procurorului :
 - Note de studiu _____
 - Observații la proiecte de acte normative _____
 - Note, memorii, referate _____

D. Criterii și parametri în evaluarea performanțelor magistraților care dețin funcții de conducere

CALIFICATIVUL ACORDAT

a) Capacitatea de organizare și decizie	_____
b) Gradul de comunicativitate	_____
c) Atitudinea în relațiile cu:	
- magistrații	_____
- personalul auxiliar	_____
- petiționarii	_____
- alte instituții	_____
d) Gradul de complexitate a cauzelor	_____
e) Obiectivitatea în aprecierea colaboratorilor	_____
f) Organizarea și supravegherea pregătirii profesionale	_____
g) Capacitatea de a gestiona situațiile de criză	_____

E. Parametri profesionali, organizatorici și de conduită

CALIFICATIVUL ACORDAT

1. a) Capacitatea de interpretare și aplicare a legii	_____
b) Respectarea normelor procedurale în activitatea desfășurată	_____
c) Calitatea hotărârilor/actelor de urmărire penală	_____
d) Gradul de complexitate a cauzelor	_____
e) Rezolvarea lucrărilor în termen	_____
f) Cunoașterea, asimilarea și aplicarea jurisprudenței Curții Constituționale și a C.E.D.O.	_____
2. a) Perseverența	_____
b) Inițiativa	_____
c) Autoritatea	_____
d) Puterea de muncă	_____
e) Spiritul de analiză și sinteză	_____
3. a) Respectarea disciplinei muncii	_____
b) Atitudinea în relațiile cu colegii	_____
c) Atitudinea în raporturile cu justițiabilii	_____
d) Respectarea normelor Codului deontologic al magistraților	_____

F. CALIFICATIV ACORDAT: _____

G. CALIFICATIV FINAL ACORDAT DUPĂ CONTESTAȚIE: _____

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind statutul magistraților

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind statutul magistraților și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.
Nr. 523.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind organizarea judiciară

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Organizarea judiciară se instituie având ca finalitate asigurarea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanei prevăzute, în principal, în următoarele documente: Carta internațională a drepturilor omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra drepturilor copilului și Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, precum și pentru garantarea respectării Constituției și a legilor țării.

Organizarea judiciară are, de asemenea, ca obiectiv de bază asigurarea respectării dreptului la un proces echitabil și judecarea proceselor de către instanțe judecătorești în mod imparțial și independent de orice influențe extrane.

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Principiile organizării judiciare

Art. 1. — (1) Puterea judecătorească se exercită de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(3) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.

Art. 2. — (1) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(2) Justiția se realizează prin următoarele instanțe judecătorești:

- a) Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) curți de apel;
- c) tribunale;
- d) tribunale specializate;
- e) judecătorii.

Art. 3. — Competența organelor judiciare și procedura judiciară sunt stabilite de lege.

Art. 4. — (1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

(2) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Art. 5. — Ministerul Justiției asigură buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public.

CAPITOLUL II

Accesul la justiție

Art. 6. — (1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime în exercitarea dreptului său la un proces echitabil.

(2) Accesul la justiție nu poate fi îngădit.

Art. 7. — (1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Art. 8. — Asistența juridică internațională se solicită sau se acordă în condițiile prevăzute de lege, de convențiile internaționale la care România este parte sau, după caz, pe bază de reciprocitate.

Art. 9. — Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată pentru soluționarea contestațiilor formulate de magistrați împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.

CAPITOLUL III

Dispoziții generale privind procedura judiciară

Art. 10. — Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii.

Art. 11. — Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. Pronunțarea hotărârilor se face în ședință publică, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 12. — (1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română.

(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă, în fața instanțelor de judecată, în condițiile prezentei legi.

(3) În cazul în care una sau mai multe părți solicită să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure, în mod gratuit, folosirea unui interpret sau traducător autorizat.

(4) În situația în care toate părțile solicită sau sunt de acord să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure exercitarea acestui drept,

precum și buna administrare a justiției cu respectarea principiilor contradictorialității, oralității și publicității.

(5) Cererile și actele procedurale se întocmesc numai în limba română.

(6) Consemnarea dezbaterilor purtate de părți în limba maternă se face la dictarea publică a președintelui și numai în limba română. Obiecțiunile formulate de cei interesați cu privire la traduceri și consemnarea acestora se rezolvă de instanța de judecată până la încheierea dezbaterilor din acel dosar, consemnându-se în încheierea de ședință.

(7) Interpretul sau traducătorul va semna pe toate actele întocmite, pentru conformitate, atunci când acestea au fost redactate sau consemnarea s-a făcut în baza traducerii sale.

Art. 13. — Dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie reprezentate sau, după caz, asistate de un apărător, ales sau numit din oficiu, potrivit legii.

Art. 14. — Hotărârile judecătorești trebuie respectate și aduse la îndeplinire în condițiile legii.

Art. 15. — Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

TITLUL II Instanțele judecătorești

CAPITOLUL I Înalta Curte de Casație și Justiție

SECȚIUNEA 1

Organizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 16. — (1) În România funcționează o singură instanță supremă, denumită *Înalta Curte de Casație și Justiție*, cu personalitate juridică și cu sediul în capitala țării.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(3) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție are calitatea de ordonator principal de credite.

(4) Cheltuielile necesare funcționării se finanțează din bugetul de stat.

Art. 17. — (1) Înalta Curte de Casație și Justiție se compune din: președinte, un vicepreședinte, 4 președinți de secții și judecători.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții — Secția civilă și de proprietate intelectuală, Secția penală, Secția comercială, Secția de contencios administrativ și fiscal —, Completul de 9 judecători și Secțiile Unite, fiecare având competență proprie.

Art. 18. — (1) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează magistrați-asistenți, stabiliți prin statul de funcții.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție cuprinde în structură Cancelaria, direcții, servicii și birouri, cu personalul stabilit prin statul de funcții.

SECȚIUNEA a 2-a

Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 19. — Secția civilă și de proprietate intelectuală, Secția penală, Secția comercială și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 20. — Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă:

a) în primă instanță, procesele și cererile date prin lege în competența de primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) recursurile, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 21. — (1) Secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu competența fiecăreia, soluționează:

a) cererile de strămutare, pentru motivele prevăzute în codurile de procedură;

b) conflictele de competență, în cazurile prevăzute de lege;

c) orice alte cereri prevăzute de lege.

(2) Secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție soluționează și recursurile declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nici o altă cale, iar cursul judecătii a fost întrerupt în fața curților de apel.

Art. 22. — (1) Completul de 9 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Completul de 9 judecători judecă și alte cauze date în competența sa prin lege, precum și ca instanță disciplinară.

Art. 23. — Înalta Curte de Casație și Justiție se constituie în Secții Unite pentru:

a) judecarea recursurilor în interesul legii;

b) soluționarea, în condițiile prezentei legi, a sesizărilor privind schimbarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție;

c) sesizarea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

Art. 24. — Dacă o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție consideră că este necesar să revină asupra propriei jurisprudențe, întrerupe judecata și sesizează Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, care judecă cu citarea părților din dosarul a cărui judecată a fost întreruptă. După ce Secțiile Unite s-au pronunțat asupra sesizării privind schimbarea jurisprudenței, judecata continuă.

Art. 25. — (1) La sfârșitul fiecărui an, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Secții Unite, stabilește cazurile în care este necesară îmbunătățirea legislației și le comunică ministrului justiției.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție poate încuviința ca judecătorii să se informeze la sediul instanțelor asupra aspectelor privind aplicarea corectă și unitară a legii, făcând cunoscută jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, și să constate situații care justifică propuneri de îmbunătățire a legislației.

SECȚIUNEA a 3-a

Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 26. — (1) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, vicepreședinte și colegiul de conducere.

(2) Președintele reprezintă Înalta Curte de Casație și Justiție în relațiile interne și internaționale.

(3) Președintele, vicepreședintele, președinții de secții și 5 judecători, aleși pe o perioadă de 5 ani în adunarea generală a judecătorilor, cu reprezentarea fiecărei secții, constituie colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ.

Art. 27. — (1) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție are următoarele atribuții:

a) aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă, precum și statele de funcții și de personal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) recomandă Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii numirea la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor în funcție cărora le expiră mandatul de 6 ani;

c) propune Consiliului Superior al Magistraturii numirea, promovarea, transferul, suspendarea și încetarea din funcție a magistraților-asistenți;

d) organizează și supraveghează rezolvarea petițiilor, în condițiile legii;

e) exercită acțiunea disciplinară împotriva președintelui, vicepreședintelui, președinților de secții, judecătorilor și magistraților-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și împotriva președinților curților de apel;

f) propune proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție;

g) exercită alte atribuții prevăzute în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție este prezidat de către președinte, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședinte.

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau la solicitarea a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(4) Hotărârile colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se adoptă cu votul majorității membrilor săi.

Art. 28. — Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește pentru:

a) aprobarea raportului anual de activitate, care se dă publicității;

b) aprobarea bugetului Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice;

c) alegerea celor 2 membri pentru Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 4-a

Completele de judecată

Art. 29. — (1) Completele de judecată se compun din 3 judecători ai aceleiași secții.

(2) Dacă numărul de judecători necesar formării completului de judecată nu se poate asigura, acesta se constituie cu judecători de la celelalte secții, desemnați de către președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 30. — Completul de 9 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de un președinte de secție sau de un judecător desemnat în acest scop de președintele ori vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 31. — (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție prezidează Secțiile Unite, Completul de 9 judecători, iar în cadrul secțiilor orice complet, când participă la judecată.

(2) În lipsa președintelui, ședințele la care acesta trebuie să ia parte sunt prezidate de vicepreședintele instanței sau de un președinte de secție.

(3) Președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători prezidează prin rotație.

Art. 32. — În cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în Secții Unite, la judecată trebuie să ia parte cel puțin două treimi din numărul judecătorilor în funcție. Decizia poate fi luată numai cu majoritatea voturilor celor prezenți.

CAPITOLUL II

Curțile de apel, tribunalele, tribunalele specializate și judecătoriile

SECȚIUNEA 1

Organizarea curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătoriilor

Art. 33. — (1) Curțile de apel sunt instanțe cu personalitate juridică, în circumscripția cărora funcționează mai multe tribunale și tribunale specializate, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Curtea de Apel București funcționează și ca instanță specializată pentru judecarea cauzelor privind proprietatea intelectuală, potrivit legii.

(3) În cadrul curților de apel funcționează secții pentru cauze civile, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.

Art. 34. — (1) Tribunalele sunt instanțe cu personalitate juridică, organizate la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(2) Tribunalul București funcționează și ca instanță specializată pentru judecarea cauzelor privind proprietatea intelectuală, potrivit legii.

(3) În circumscripția fiecărui tribunal sunt cuprinse toate judecătoriile din județ sau, după caz, din municipiul București.

(4) În cadrul tribunalelor funcționează secții pentru cauze civile și secții pentru cauze penale și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.

Art. 35. — (1) Tribunalele specializate sunt:

- tribunale pentru minori și familie;
- tribunale de muncă și asigurări sociale;
- tribunale comerciale;
- tribunale administrativ-fiscale.

(2) Tribunalele specializate sunt instanțe fără personalitate juridică, care funcționează la nivelul fiecărui județ și al municipiului București și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

Art. 36. — (1) Judecătoriile sunt instanțe fără personalitate juridică, organizate în județe și în sectoarele municipiului București, potrivit anexei.

(2) Localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 37. — În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul tribunalelor specializate și al judecătoriilor se pot înființa secții.

Art. 38. — (1) Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează la propunerea președinților curților de apel, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Componenta secțiilor se stabilește de președintele instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.

(3) În mod excepțional, în situația în care în cadrul unei secții nu se poate constitui un complet de judecată, președintele instanței poate dispune participarea unor judecători de la alte secții.

Art. 39. — În raport cu volumul de activitate, cu natura și complexitatea cauzelor deduse judecării, pentru curțile de apel, tribunale și judecătoriile se pot înființa sedii secundare cu activitate permanentă în alte localități din județ sau în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Competența instanțelor judecătorești

Art. 40. — Competența judecătoriilor, a tribunalelor și a curților de apel este stabilită în Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, și în Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și în legi speciale.

Art. 41. — Tribunalele pentru minori și familie judecă în primă instanță următoarele categorii de cauze:

1. în materie civilă, cauzele referitoare la drepturile, obligațiile și interesele legitime privind persoana minorilor, decăderea din drepturile părintești, cererile privind nulitatea sau desfacerea căsătoriei, cererile pentru încuviințarea,

nulitatea sau desfacerea adopției, precum și cauzele privind raporturile de familie;

2. în materie penală, infracțiuni săvârșite de minori sau asupra minorilor.

Art. 42. — Când în aceeași cauză sunt mai mulți inculpați, unii minori și alții majori, și nu este posibilă disjungerea, competența aparține tribunalului pentru minori și familie.

Art. 43. — Tribunalele de muncă și asigurări sociale soluționează în primă instanță conflictele de muncă și asigurări sociale.

Art. 44. — Tribunalele comerciale judecă în primă instanță procesele și cererile în materie comercială, inclusiv cele în materie de reorganizare judiciară și faliment, în afară de cele date prin lege în competența judecătorilor.

Art. 45. — (1) Tribunalele administrativ-fiscale judecă în primă instanță cauzele în materie de contencios administrativ și fiscal, precum și cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, dispoziții din ordonanțe ale Guvernului declarate neconstituționale, în afară de cele date prin lege în competența curților de apel.

(2) Tribunalele administrativ-fiscale judecă în primă instanță și litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi, în afară de cele date prin lege în competența curților de apel.

SECȚIUNEA a 3-a

Conducerea instanțelor judecătorești

Art. 46. — (1) Fiecare instanță judecătorească este condusă de un președinte.

(2) Președinții curților de apel și ai tribunalelor exercită, de asemenea, atribuții de coordonare și control ale administrării instanței unde funcționează, precum și ale instanțelor din circumscripție.

(3) Președinții judecătorilor și ai tribunalelor specializate exercită și atribuții de administrare a instanței.

Art. 47. — Președinții curților de apel au calitatea de ordonator secundar de credite, iar președinții tribunalelor au calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 48. — (1) În funcție de volumul de activitate și de complexitatea cauzelor, la curțile de apel, tribunale și tribunale specializate, președintele poate fi ajutat de 1—2 vicepreședinți, iar la judecătorii, președintele poate fi ajutat de un vicepreședinte.

(2) La Curtea de Apel București și la Tribunalul București, președintele poate fi ajutat de 1—3 vicepreședinți.

Art. 49. — (1) Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești iau măsuri pentru organizarea și buna funcționare a instanțelor pe care le conduc și, după caz, a instanțelor din circumscripțiile acestora, asigură și verifică respectarea obligațiilor statutare și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate.

(2) Verificările efectuate personal de președinți sau vicepreședinți ori, după caz, prin judecătorii inspectori trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.

Art. 50. — Președinții instanțelor desemnează judecătorii care urmează să îndeplinească, potrivit legii, și alte atribuții decât cele privind activitatea de judecată.

Art. 51. — Secțiile instanțelor judecătorești sunt conduse de câte un președinte de secție.

Art. 52. — (1) În cadrul fiecărei instanțe judecătorești funcționează un colegiu de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale de conducere a instanței. Colegiul de conducere al curții de apel exercită și acțiunea disciplinară, în condițiile legii.

(2) Colegiile de conducere sunt formate dintr-un număr impar de membri și au următoarea componență:

a) la curțile de apel: președintele, vicepreședinții, judecătorii inspectori și președinții de secții, precum și 1—2 judecători aleși în adunarea generală a judecătorilor;

b) la tribunale și tribunale specializate: președintele, vicepreședinții și președinții de secții, precum și 1—2 judecători aleși în adunarea generală a judecătorilor;

c) la judecătorii: președintele și, după caz, vicepreședintele și președinții de secții, precum și 1—2 judecători aleși în adunarea generală a judecătorilor.

(3) La curțile de apel și tribunale, când colegiul de conducere dezbate probleme economico-financiare sau administrative, la ședințele acestuia participă și managerul economic al instanței, cu vot consultativ.

(4) În funcție de problemele supuse dezbaterii, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor și tribunalelor specializate pot fi invitate și persoane cu funcții de conducere a instanțelor din circumscripția acestora.

Art. 53. — (1) La instanțele judecătorești se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, adunări generale ale judecătorilor.

(2) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă după cum urmează:

a) adunarea generală a curții de apel și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acesteia — de președintele curții de apel;

b) adunarea generală a tribunalului și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acestuia — de președintele tribunalului;

c) adunarea generală a tribunalului specializat — de președintele acestuia;

d) adunarea generală a judecătorilor — de președintele judecătoriei.

Art. 54. — Adunările generale ale judecătorilor, prevăzute la art. 53 alin. (1), au următoarele atribuții:

a) dezbate activitatea anuală desfășurată de instanțe;

b) aleg, în condițiile legii, membrii Consiliului Superior al Magistraturii;

c) dezbate probleme de drept;

d) analizează proiecte de acte normative, la solicitarea ministrului justiției sau a Consiliului Superior al Magistraturii;

e) formulează puncte de vedere la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii;

f) îndeplinesc alte atribuții prevăzute de lege sau regulamente.

SECȚIUNEA a 4-a

Completele de judecată

Art. 55. — (1) Președinții instanțelor sau, după caz, președinții de secții stabilesc compunerea completelor de judecată, de regulă, la începutul anului judecătorec, cu avizul colegiului de conducere al instanței, urmărind asigurarea continuității completului.

(2) Completul de judecată este prezidat de președintele sau vicepreședintele instanței, de judecătorul inspector ori, după caz, de președintele de secție, atunci când aceștia participă la judecată. În celelalte cazuri, completul de judecată este prezidat, prin rotație, de judecătorul desemnat de președintele instanței sau al secției, dintre judecătorii care compun acel complet.

Art. 56. — (1) Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.

Art. 57. — (1) Cauzele se judecă în primă instanță în complet format din 2 judecători, cu excepția următoarelor cauze, care se judecă de un singur judecător:

a) cererile privind pensii de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popririle, încuviințarea executării silite, investirea cu formulă executorie și luarea unor măsuri asigurătorii;

b) cererile de ordonanță președințială;

c) acțiunile posesorii;

d) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale;
 e) somația de plată;
 f) reabilitarea;
 g) constatarea intervenției amnistiei ori grațierii;
 h) percheziția și măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale.

(2) Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători.

(3) În cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii.

(4) Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a judecătorului inspector, a președintelui de secție ori a unui alt judecător desemnat de președintele instanței.

Art. 58. — (1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie din 2 judecători și 2 asistenți judiciari.

(2) Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.

(3) În cazul în care judecătorii care intră în compunerea completului de judecată nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, prevederile art. 57 alin. (3) și (4) fiind aplicabile.

TITLUL III Ministerul Public

CAPITOLUL I Atribuțiile Ministerului Public

Art. 59. — (1) Ministerul Public își exercită atribuțiile în temeiul legii.

(2) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii.

(3) Procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile persoanei.

(4) Parchetele sunt independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice.

Art. 60. — Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții:

a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative;

b) conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, conduce și controlează activitatea altor organe de cercetare penală;

c) sesizează instanțele judecătorești pentru judecarea cauzelor penale, potrivit legii;

d) exercită acțiunea civilă, în cazurile prevăzute de lege;

e) participă, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

f) exercită căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

g) apără drepturile și interesele legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție, ale dispăruților și ale altor persoane, în condițiile legii;

h) acționează pentru prevenirea și combaterea criminalității, sub coordonarea ministrului justiției, pentru realizarea unitară a politicii penale a statului;

i) studiază cauzele care generează sau favorizează criminalitatea, elaborează și prezintă ministrului justiției propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației în domeniu;

j) exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 61. — (1) Dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

(2) În soluțiile dispuse, procurorul este autonom.

Art. 62. — (1) Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv.

(2) Conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție.

(3) Controlul exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor din subordine se poate realiza direct sau prin procurori inspectori.

Art. 63. — (1) Organele de poliție judiciară își desfășoară activitatea de cercetare penală, în mod nemijlocit, sub conducerea și supravegherea procurorului, fiind obligate să aducă la îndeplinire dispozițiile acestuia.

(2) Serviciile și organele specializate în culegerea, prelucrarea și arhivarea informațiilor au obligația de a pune, de îndată, la dispoziția parchetului competent, la sediul acestuia, toate datele și toate informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor.

(3) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) atrage răspunderea juridică potrivit legii.

Art. 64. — (1) Procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului.

(2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză.

(3) În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.

Art. 65. — Procurorul exercită, în condițiile legii, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pe care le consideră netemeinice și nelegale.

Art. 66. — (1) Ministrul justiției, când consideră necesar, din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului Superior al Magistraturii, exercită controlul asupra procurorilor, prin procurorii inspectori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din Parchetul Național Anticorupție, din parchetele de pe lângă curțile de apel sau alți procurori delegați.

(2) Controlul constă în verificarea modului în care se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competență parchetelor.

(3) Ministrul justiției poate să ceară procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorului general al Parchetului Național Anticorupție informări asupra activității parchetelor și să dea îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea criminalității.

CAPITOLUL II Organizarea Ministerului Public

SECȚIUNEA 1

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 67. — (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție coordonează activitatea parchetelor din subordine, îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege, are personalitate juridică și gestionează bugetul Ministerului Public.

(2) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct, un adjunct și 3 procurori consilieri.

(3) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ordonator principal de credite.

Art. 68. — Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție reprezintă Ministerul Public în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane juridice sau fizice, din țară sau din străinătate.

Art. 69. — Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită, direct sau prin procurori inspectori, controlul asupra tuturor parchetelor.

Art. 70. — (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție participă la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție în Secții Unite, precum și la orice complet al acesteia, când consideră necesar.

(2) În cazul imposibilității de participare, procurorul general delegă pe prim-adjunctul sau pe adjunctul său ori pe un alt procuror pentru a participa, în locul său, la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute la alin. (1).

Art. 71. — Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție desemnează, dintre procurorii acestui parchet, pe procurorii care participă la ședințele Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 72. — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are în structură secții conduse de procurori șefi, care pot fi ajutați de adjuncti. În cadrul secțiilor pot funcționa servicii și birouri conduse de procurori șefi.

Art. 73. — În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emite ordine cu caracter intern.

Art. 74. — (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale Ministerului Public.

(2) Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este constituit din procurorul general, prim-adjunctul, adjunctul și consilierii acestuia, procurorii șefi de secție, procurorul inspector șef și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 52 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 75. — (1) Adunarea generală a procurorilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se convoacă de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 54 se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 2-a

Parchetul Național Anticorupție

Art. 76. — (1) Parchetul Național Anticorupție este specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României, prin procurori specializați în combaterea infracțiunilor de corupție și funcționează ca parchet pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Parchetul Național Anticorupție se organizează ca structură autonomă în cadrul Ministerului Public și este coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Parchetul Național Anticorupție are personalitate juridică și sediul în municipiul București.

Art. 77. — (1) Parchetul Național Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea administrativă a ministrului justiției.

(2) Parchetul Național Anticorupție este independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități

publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Art. 78. — (1) Parchetul Național Anticorupție este condus de un procuror general, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de doi procurori generali adjuncti, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ajutat de 2 procurori consilieri, asimilați procurorilor consilieri ai procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ordonator principal de credite.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Parchetului Național Anticorupție se asigură de la bugetul de stat.

Art. 79. — (1) În cadrul Parchetului Național Anticorupție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale acestui parchet.

(2) Colegiul de conducere al Parchetului Național Anticorupție este constituit din procurorul general, adjunctii și consilierii acestuia, procurorii șefi de secție și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 52 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 80. — (1) Adunarea generală a procurorilor Parchetului Național Anticorupție se convoacă de către procurorul general al acestui parchet, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 54 se aplică în mod corespunzător.

Art. 81. — În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție emite ordine cu caracter intern.

Art. 82. — (1) În cadrul Parchetului Național Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului general al acestui parchet.

(2) Sediul serviciilor teritoriale și circumscriptia acestora se stabilesc de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, de regulă, în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscriptiile acestora.

Art. 83. — Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Parchetului Național Anticorupție sunt stabilite prin lege specială.

SECȚIUNEA a 3-a

Parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii

Art. 84. — (1) Pe lângă fiecare curte de apel, tribunal, tribunal pentru minori și familie și judecătorie funcționează un parchet.

(2) Parchetele au sediul în localitățile în care își au sediul instanțele pe lângă care funcționează și au aceeași circumscriptie cu acestea.

(3) Parchetele de pe lângă curțile de apel și parchetele de pe lângă tribunale au personalitate juridică. Parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și parchetele de pe lângă judecătorii nu au personalitate juridică.

Art. 85. — (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale au în structură secții, în cadrul cărora pot funcționa servicii și birouri. Parchetele de pe lângă curțile de apel au în structură și câte o secție pentru minori și familie.

(2) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii pot funcționa secții maritime și fluviale.

(3) Birourile, serviciile ori alte compartimente de specialitate din cadrul parchetelor se stabilesc de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul ministrului justiției.

Art. 86. — În localitățile unde funcționează sediile secundare ale tribunalelor și judecătoriilor se înființează sedii secundare ale parchetelor, cu activitate permanentă, având aceeași circumscripție cu sediile secundare ale instanțelor pe lângă care funcționează.

Art. 87. — (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel sunt conduse de procurori generali.

(2) Parchetele de pe lângă tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătoriile sunt conduse de prim-procurori.

(3) Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel și prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale exercită și atribuții de coordonare și control al administrării parchetului unde funcționează, precum și a parchetelor din circumscripție.

(4) Prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunalele pentru minori și prim-procurorii parchetelor de pe lângă judecătoriile exercită și atribuții de administrare a parchetului.

Art. 88. — Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel au calitatea de ordonatori secundari de credite, iar prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale au calitatea de ordonatori terțiari de credite.

Art. 89. — (1) În funcție de volumul de activitate, la parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1—2 adjuncți, iar la parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și judecătoriile, prim-procurorul poate fi ajutat de un adjunct.

(2) La Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1—3 adjuncți.

Art. 90. — (1) Secțiile, serviciile și birourile parchetelor de pe lângă instanțe sunt conduse de procurori șefi.

(2) Conducătorul fiecărui parchet repartizează procurorii pe secții, servicii și birouri.

Art. 91. — (1) În cadrul parchetelor funcționează colegii de conducere, care avizează problemele generale de conducere ale parchetelor.

(2) Colegiile de conducere ale parchetelor de pe lângă curți de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătoriile au în componență procurori care dețin funcții de nivelul celor prevăzute la art. 52 alin. (2) pentru colegiile de conducere ale instanțelor.

(3) Dispozițiile art. 52 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 92. — Dispozițiile art. 53 și 54 se aplică în mod corespunzător și pentru organizarea și desfășurarea adunărilor generale ale procurorilor.

TITLUL IV

Organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii

Art. 93. — (1) Institutul Național al Magistraturii este instituția publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, care realizează formarea inițială a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă a magistraților în funcție, precum și formarea formatorilor, în condițiile legii.

(2) Institutul Național al Magistraturii nu face parte din sistemul național de învățământ și educație și nu este supus dispozițiilor legale în vigoare cu privire la acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor.

(3) Institutul Național al Magistraturii are sediul în municipiul București.

Art. 94. — (1) Institutul Național al Magistraturii este condus de un consiliu științific format din 13 membri: un judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător al Curții de Apel București, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel

București, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, 3 profesori universitari, recomandați de Facultatea de Drept a Universității București, Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Facultatea de Drept a Universității „Babes-Bolyai” din Cluj-Napoca, 4 reprezentanți aleși ai personalului de instruire din cadrul Institutului, un reprezentant al auditorilor de justiție, precum și directorul Institutului Național al Magistraturii, care face parte de drept din consiliu și îl prezidează.

(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii și cei doi adjuncți ai acestuia sunt numiți de Consiliul Superior al Magistraturii, din rândul personalului de instruire de specialitate juridică al magistraților sau al cadrelor didactice din învățământul superior juridic acreditat potrivit legii.

(3) Durata mandatului membrilor consiliului științific este de 3 ani și poate fi reînnoit, cu excepția mandatului reprezentantului auditorilor de justiție, care este ales pe un an.

(4) La ședințele consiliului științific pot participa, fără drept de vot, reprezentanți ai asociațiilor profesionale legal constituite ale magistraților.

Art. 95. — Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii propune proiectul de buget și hotărăște asupra problemelor care privesc organizarea și funcționarea Institutului, la propunerea directorului acestei instituții.

Art. 96. — (1) Institutul Național al Magistraturii este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii este ordonator secundar de credite.

Art. 97. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) Structura organizatorică, stările de funcții și stările de personal ale Institutului Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 98. — (1) Personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii este asigurat, de regulă, din rândul judecătorilor și procurorilor în funcție cu o vechime de cel puțin 10 ani în magistratură, care pot fi detașați în condițiile prezentei legi, cu acordul lor, în cadrul Institutului, cu avizul consiliului științific al Institutului.

(2) Institutul Național al Magistraturii poate folosi, în condițiile legii, și cadre didactice din învățământul juridic superior acreditat potrivit legii, alți specialiști români și străini, precum și personal de specialitate juridică asimilat magistraților, pentru desfășurarea procesului de formare profesională.

(3) Salarizarea personalului de instruire de altă specialitate decât cea juridică este stabilită prin Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 99. — Prin hotărâre a Guvernului se pot înființa, în subordinea Ministerului Justiției și a Ministerului Public, centre și puncte zonale de formare profesională continuă a grefierilor și a altor categorii de personal de specialitate.

TITLUL V Asistenții judiciari

Art. 100. — Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) sunt licențiate în drept și dovedesc o pregătire teoretică corespunzătoare;

c) nu au antecedente penale, nu au cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;

d) cunosc limba română;

e) sunt apte, din punct de vedere medical, pentru exercitarea funcției.

Art. 101. — (1) Asistenții judiciari se bucură de stabilitate pe durata mandatului și se supun numai legii.

(2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile magistraților se aplică și asistenților judiciari.

(3) Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru magistrați, se aplică și asistenților judiciari.

(4) Asistenții judiciari depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru magistrați.

(5) Numărul total al posturilor de asistenți judiciari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului Justiției.

Art. 102. — Asistenții judiciari exercită atribuțiile prevăzute la art. 58 alin. (2), precum și alte atribuții prevăzute în Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

Art. 103. — (1) Asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru magistrați.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către ministrul Justiției.

(3) Împotriva sancțiunilor aplicate potrivit alin. (2) se poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat. Hotărârea curții de apel este definitivă.

(4) Asistenții judiciari pot fi eliberați din funcție și ca urmare a reducerii numărului de posturi, în raport cu volumul de activitate al instanței.

(5) Sancțiunile aplicate asistenților judiciari și eliberarea din funcție a acestora se comunică Consiliului Economic și Social de ministrul Justiției.

Art. 104. — Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, se stabilesc:

a) condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul Justiției;

b) condițiile de delegare, detașare și transfer al asistenților judiciari.

Art. 105. — Magistrații consultanți în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți de drept în funcțiile de asistenți judiciari și își continuă activitatea în cadrul tribunalelor de muncă și asigurări sociale sau, după caz, al secțiilor sau completelor specializate.

TITLUL VI

Compartimentele auxiliare de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor

Art. 106. — (1) Toate instanțele judecătorești și toate parchetele au în structură următoarele compartimente auxiliare de specialitate:

- a) registratura;
- b) grefa;
- c) arhiva;
- d) biroul de informare și relații publice;
- e) biblioteca.

(2) Instanțele judecătorești și parchetele pot avea și alte compartimente stabilite prin regulamentele prevăzute la art. 126 alin. (1) și art. 127 alin. (1).

(3) Curțile de apel și parchetele de pe lângă aceste curți, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție au, de asemenea, în structură un compartiment de documentare și un compartiment de informatică juridică. Compartimentele de informatică juridică

se pot organiza și în structura tribunalelor, a tribunalelor specializate, a judecătoriilor și a parchetelor de pe lângă aceste instanțe.

Art. 107. — (1) Biroul de informare și relații publice asigură legăturile instanței sau ale parchetului cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea garantării transparenței activității judiciare, în condițiile stabilite de lege.

(2) Biroul este condus de un magistrat desemnat de președintele instanței sau, după caz, de conducătorul parchetului, care îndeplinește și rolul de purtător de cuvânt.

Art. 108. — (1) Personalul de specialitate auxiliar este subordonat ierarhic conducerii instanțelor sau parchetelor unde funcționează.

(2) Repartizarea personalului în cadrul compartimentelor auxiliare de specialitate se face de președintele instanței sau de procurorul general ori, după caz, de prim-procurorul parchetului.

(3) La curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și parchetele de pe lângă acestea, compartimentele în care își desfășoară activitatea personalul auxiliar de specialitate sunt conduse de prim-grefieri, iar la secțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la secțiile Parchetului Național Anticorupție, la judecători și parchetele de pe lângă acestea, de grefieri-șefi.

(4) Personalul de specialitate informatică va fi subordonat din punct de vedere administrativ președintelui instanței din care face parte și profesional Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 109. — (1) Grefierii care participă la ședințele de judecată sau la efectuarea actelor de urmărire penală sunt obligați să efectueze toate consemnările despre desfășurarea acestora și să îndeplinească orice alte însărcinări din dispoziția și sub controlul președintelui completului de judecată sau, după caz, al procurorului.

(2) La ședințele de judecată, grefierii sunt obligați să poarte ținuta vestimentară corespunzătoare instanței unde funcționează. Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură în mod gratuit.

Art. 110. — (1) În vederea informatizării activității instanțelor și parchetelor, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul Justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție iau măsuri pentru dotarea tehnică corespunzătoare a acestora.

(2) Numărul informaticienilor se stabilește de către președintele instanței sau de către conducătorul parchetului.

TITLUL VII

Paza instanțelor judecătorești și a parchetelor și protecția magistraților

Art. 111. — (1) Paza sediilor instanțelor judecătorești și a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

(2) Numărul de jandarmi angajați pe bază de contract se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului Justiției și a ministrului administrației și internelor, precum și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Activitatea personalului prevăzut la alin. (2) este coordonată de președintele instanței sau de conducătorul parchetului.

Art. 112. — Modul de utilizare a personalului de poliție pentru asigurarea protecției magistraților se stabilește prin protocol încheiat între Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

Parchetul Național Anticorupție sau, după caz, Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor.

TITLUL VIII

Gestiunea economico-financiară și administrativă a instanțelor și parchetelor

CAPITOLUL I

Organizarea departamentului economico-financiar și administrativ

Art. 113. — (1) Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, curțile de apel, parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunalele și parchetele de pe lângă tribunale au în structură câte un departament economico-financiar și administrativ, condus de un manager economic.

(2) Managerul economic este subordonat președintelui instanței sau, după caz, conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează.

(3) Departamentul economico-financiar și administrativ din cadrul tribunalelor și parchetelor de pe lângă acestea asigură activitatea economică, financiară și administrativă și pentru tribunalele specializate și judecătoriile sau, după caz, pentru parchetele din circumscripția lor.

Art. 114. — (1) Poate fi numită în funcția de manager economic persoana care a fost admisă la concursul organizat în acest scop de către:

a) Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestei instanțe;

b) curțile de apel, pentru managerii economici ai curților de apel și ai tribunalelor;

c) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestui parchet și pentru managerii economici ai parchetelor de pe lângă curți de apel și tribunale;

d) Parchetul Național Anticorupție, pentru managerul economic al acestui parchet.

(2) La concursul prevăzut la alin. (1) se pot înscrie persoanele care au studii economice superioare, o vechime în specialitate de minimum 5 ani și care îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de lege pentru funcționarii publici.

(3) Numirea în funcția de manager economic a persoanelor declarate admise la concursul prevăzut la alin. (1) se face prin ordin al conducătorului instanței sau, după caz, al conducătorului parchetului care organizează concursul.

(4) Personalul din cadrul departamentului economico-financiar și administrativ este încadrat de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, pe bază de concurs sau probă practică.

(5) Concursul prevăzut la alin. (1) și (4) se organizează potrivit unui regulament aprobat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție.

Art. 115. — Managerul economic are următoarele atribuții principale:

a) conduce departamentul economico-financiar și administrativ al instanței sau parchetului în cadrul căruia funcționează;

b) răspunde pentru gestiunea economico-financiară a instanțelor sau parchetelor fără personalitate juridică din circumscripția instanței sau a parchetului în cadrul căruia funcționează;

c) îndeplinește, pe baza delegării primite din partea ordonatorilor de credite, toate atribuțiile acestora prevăzute de lege;

d) răspunde de utilizarea creditelor bugetare și realizarea veniturilor, de folosirea cu eficiență a sumelor primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale, de integritatea bunurilor încredințate instanței sau parchetului, de organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimoniului aflat în administrare și a execuției bugetare;

e) coordonează activitatea de administrare a sediilor instanțelor și parchetelor și ia măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea desfășurării corespunzătoare a activității instanțelor și parchetelor;

f) ia măsuri pentru elaborarea și fundamentarea temelor de proiectare pentru lucrările de reparații curente și capitale ale sediilor și obiectivelor de investiții, urmărește și răspunde de realizarea acestora;

g) organizează ținerea evidenței tuturor imobilelor din proprietatea sau administrarea instanțelor ori, după caz, a parchetelor, precum și a celorlalte bunuri aflate în patrimoniul acestora.

Art. 116. — Managerii economici, informaticienii și personalul de specialitate din activitatea financiar-contabilă și din birourile locale pentru expertize judiciare tehnice și contabile au calitatea de funcționari publici, având drepturile și obligațiile prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 117. — Președinții instanțelor și conducătorii parchetelor pot delega calitatea de ordonator de credite managerilor economici.

CAPITOLUL II

Bugetele instanțelor și parchetelor

Art. 118. — (1) Activitatea instanțelor și parchetelor este finanțată de la bugetul de stat.

(2) Bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor este gestionat de Ministerul Justiției, ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Bugetul pentru parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătoriile este gestionat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 119. — (1) Curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel elaborează proiectele de buget anual pentru instanțele sau, după caz, parchetele din circumscripțiile lor.

(2) Proiectele de buget elaborate potrivit alin. (1) se transmit Ministerului Justiției sau, după caz, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție își elaborează propriile proiecte de buget anual. În bugetul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt cuprinse și bugetele parchetelor de pe lângă celelalte instanțe judecătorești.

(4) Proiectele de bugete elaborate potrivit alin. (1) și (3) se supun avizului conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție se aprobă de adunarea generală a judecătorilor acestei curți, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 120. — (1) Fiecare instanță și fiecare parchet se încadrează cu numărul necesar de judecători sau, după caz, de procurori, precum și cu numărul necesar de personal auxiliar de specialitate și personal al departamentului economico-financiar și administrativ.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și președinții curților de apel, împreună cu ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte

de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție analizează anual volumul de activitate al instanțelor și parchetelor și, în funcție de rezultatele analizei, iau măsuri pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 121. — (1) Numărul maxim de posturi pentru instanțe și parchete se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, numărul maxim de posturi se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 122. — Statele de funcții și de personal pentru curțile de apel, tribunale, tribunale specializate, judecătorii și parchete se aprobă cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, prin ordin al ministrului justiției.

TITLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 123. — Instanțele și parchetele militare sunt organizate și funcționează potrivit legii.

Art. 124. — Pe lângă instanțele judecătorești funcționează, în condițiile legii, următoarele structuri:

- serviciile de reintegrare socială și supraveghere;
- oficiile registrului comerțului;
- alte structuri înființate prin lege specială.

Art. 125. — (1) Statul este obligat să asigure sediile și celelalte mijloace materiale și financiare necesare pentru buna funcționare a activității instanțelor și parchetelor.

(2) Guvernul, Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, pun la dispoziția Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Ministerului Justiției, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Parchetului Național Anticorupție sediile necesare bunei funcționări a instanțelor judecătorești și a parchetelor.

Art. 126. — (1) Prin Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești se stabilesc:

- organizarea administrativă a curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătorilor;
- modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată;
- atribuțiile președinților, vicepreședinților, judecătorilor inspectori, președinților de secții, ale judecătorilor și ale celorlalte categorii de personal;
- organizarea și modul de desfășurare a activității colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești și a adunărilor generale ale judecătorilor;
- vacanța judecătorească;
- modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentelor auxiliare de specialitate;
- modul de organizare, funcționarea și atribuțiile departamentului economico-financiar și administrativ.

(2) Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se elaborează de Consiliul Superior al Magistraturii și de Ministerul Justiției și se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 127. — (1) Prin Regulamentul de ordine interioară a parchetelor se stabilesc:

- organizarea administrativă a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Parchetului Național Anticorupție, a parchetelor de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii;
- atribuțiile procurorilor generali, prim-procurorilor și ale adjuncților acestora, ale procurorilor inspectori, ale procurorilor șefi și ale procurorilor, precum și ale celorlalte categorii de personal;

c) organizarea și modul de desfășurare a activității colegiilor de conducere ale parchetelor și a adunărilor generale ale procurorilor;

d) ierarhia funcțiilor administrative din cadrul Ministerului Public;

e) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentelor auxiliare de specialitate ale parchetelor;

f) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile departamentului economico-financiar și administrativ din cadrul parchetelor.

(2) Regulamentul de ordine interioară a parchetelor se aprobă, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, prin ordin al ministrului justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 128. — Statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se reglementează prin lege specială, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 129. — Referirile la Curtea Supremă de Justiție cuprinse în actele normative în vigoare se consideră a fi făcute la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 130. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Tribunalele specializate vor începe să funcționeze cel mai târziu la data de 1 ianuarie 2008. Datele la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției.

(3) Tribunalele pentru minori și familie, care se vor înființa până la 1 ianuarie 2008, vor judeca numai cauzele prevăzute la art. 41 și art. 42 care sunt în competența de primă instanță a tribunalului.

(4) Până la înființarea tribunalelor specializate în toate județele și în municipiul București, în cadrul tribunalelor de drept comun vor funcționa secții sau complete specializate.

(5) Dispozițiile prezentei legi privind managerii economici ai instanțelor și ai parchetelor, precum și cele referitoare la colegialitatea completelor pentru judecarea în primă instanță a cauzelor se aplică începând cu 1 ianuarie 2005.

Art. 131. — (1) Dispozițiile art. 56 alin. (1) privind repartizarea cauzelor în sistem informatizat se aplică treptat, acțiunea încheindu-se până în anul 2007.

(2) Până în anul 2007 repartizarea cauzelor la instanțele care nu dispun de sistem informatizat se face în mod aleatoriu, în condițiile stabilite prin Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

Art. 132. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi, se vor adopta regulamentele prevăzute de prezenta lege, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și vor intra în vigoare la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentei legi.

Art. 133. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) dispozițiile art. 1—5, art. 7—11, art. 17—26, art. 27—35, art. 44—54, art. 56 și art. 57 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile art. 1, art. 2 alin. 1, 3 și (4), art. 4—9, art. 10—16, art. 17 alin. 1¹—1³ și alin. 3—5, art. 18—25, art. 26—41, art. 69¹—69⁵, art. 70—85, art. 132, art. 133 alin. 1 și 3, art. 134 și art. 136—160 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dispozițiile art. 17 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992, republicată, referitoare la compunerea completelor de judecată și dispozițiile art. 133 alin. 2 și ale art. 135 din Legea nr. 92/1992, republicată, referitoare la directorii economici, se abrogă la data de 1 ianuarie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2) și cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 304.

ANEXĂ

**A. JUDECĂTORIILE, PARCHETELE ȘI LOCALITĂȚILE
DE REȘEDINȚĂ ALE ACESTORA**

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Alba	Alba Iulia	municipiul Alba Iulia
	Câmpeni	orașul Câmpeni
	Aiud	municipiul Aiud
	Blaj	municipiul Blaj
Arad	Sebeș	municipiul Sebeș
	Arad	municipiul Arad
	Ineu	orașul Ineu
	Lipova	orașul Lipova
Argeș	Gurahonț	comuna Gurahonț
	Chișineu-Criș	orașul Chișineu-Criș
	Pitești	municipiul Pitești
	Câmpulung	municipiul Câmpulung
	Curtea de Argeș	municipiul Curtea de Argeș
Bacău	Costești	orașul Costești
	Topoloveni	orașul Topoloveni
	Bacău	municipiul Bacău
	Onești	municipiul Onești
Bihor	Moinesti	municipiul Moinesti
	Podu Turcului	comuna Podu Turcului
	Buhuși	orașul Buhuși
	Oradea	municipiul Oradea
	Beiuș	municipiul Beiuș
Bistrița-Năsăud	Marghita	municipiul Marghita
	Aleșd	orașul Aleșd
	Salonta	municipiul Salonta
	Bistrița	municipiul Bistrița
Botoșani	Năsăud	orașul Năsăud
	Beclean	orașul Beclean
	Botoșani	municipiul Botoșani
	Dorohoi	municipiul Dorohoi
Brașov	Săveni	orașul Săveni
	Darabani	orașul Darabani
	Brașov	municipiul Brașov
Brăila	Făgăraș	municipiul Făgăraș
	Rupea	orașul Rupea
	Zărnești	orașul Zărnești
Buzău	Brăila	municipiul Brăila
	Făurei	orașul Făurei
	Însurăței	orașul Însurăței
Caraș-Severin	Buzău	municipiul Buzău
	Râmnicu Sărat	municipiul Râmnicu Sărat
	Pătârlagele	comuna Pătârlagele
	Pogoanele	orașul Pogoanele
	Reșița	municipiul Reșița
Călărași	Caransebeș	municipiul Caransebeș
	Oravița	orașul Oravița
	Moldova Nouă	orașul Moldova Nouă
	Bozovici	comuna Bozovici
	Bocșa	orașul Bocșa
Cluj	Călărași	municipiul Călărași
	Oltenița	municipiul Oltenița
	Lehliu-Gară	orașul Lehliu-Gară
	Cluj-Napoca	municipiul Cluj-Napoca
	Turda	municipiul Turda
	Dej	municipiul Dej
	Huedin	orașul Huedin
	Gherla	municipiul Gherla

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Constanța	Constanța	municipiul Constanța
	Medgidia	municipiul Medgidia
	Hârșova	orașul Hârșova
	Mangalia	municipiul Mangalia
	Cernavodă	orașul Cernavodă
Covasna	Băneasa	comuna Băneasa
	Sfântu Gheorghe	municipiul Sfântu Gheorghe
	Târgu Secuiesc	municipiul Târgu Secuiesc
Dâmbovița	Întorsura Buzăului	orașul Întorsura Buzăului
	Târgoviște	municipiul Târgoviște
	Găești	orașul Găești
	Pucioasa	orașul Pucioasa
Dolj	Răcari	comuna Răcari
	Moreni	municipiul Moreni
	Craiova	municipiul Craiova
	Băilești	municipiul Băilești
	Filiași	orașul Filiași
	Segarcea	orașul Segarcea
	Calafat	municipiul Calafat
Galați	Bechet	orașul Bechet
	Galați	municipiul Galați
	Tecuci	municipiul Tecuci
	Târgu Bujor	orașul Târgu Bujor
Giurgiu	Liești	comuna Liești
	Giurgiu	municipiul Giurgiu
	Bolintin-Vale	orașul Bolintin-Vale
Gorj	Comana	comuna Comana
	Târgu Jiu	municipiul Târgu Jiu
	Târgu Cărbunești	orașul Târgu Cărbunești
	Novaci	orașul Novaci
Harghita	Motru	municipiul Motru
	Miercurea-Ciuc	municipiul Miercurea-Ciuc
	Odorheiu Secuiesc	municipiul Odorheiu Secuiesc
	Toplița	municipiul Toplița
Hunedoara	Gheorgheni	municipiul Gheorgheni
	Deva	municipiul Deva
	Hunedoara	municipiul Hunedoara
	Petroșani	municipiul Petroșani
	Orăștie	municipiul Orăștie
	Brad	municipiul Brad
	Hățeg	orașul Hățeg
Ialomița	Slobozia	municipiul Slobozia
	Urziceni	municipiul Urziceni
	Fetești	municipiul Fetești
Iași	Iași	municipiul Iași
	Pașcani	municipiul Pașcani
	Hârlău	orașul Hârlău
	Răducăneni	comuna Răducăneni
Ilfov	Buftea	orașul Buftea
	Cornetu	comuna Cornetu
	Baia Mare	municipiul Baia Mare
Maramureș	Sighetu Marmăției	municipiul Sighetu Marmăției
	Vișeu de Sus	orașul Vișeu de Sus
	Târgu Lăpuș	orașul Târgu Lăpuș
	Dragomirești	comuna Dragomirești
	Șomcuta Mare	orașul Șomcuta Mare
Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	municipiul Drobeta-Turnu Severin
	Strehaia	orașul Strehaia
	Orșova	municipiul Orșova
	Vânju Mare	orașul Vânju Mare
Mureș	Baia de Aramă	orașul Baia de Aramă
	Târgu Mureș	municipiul Târgu Mureș
	Sighișoara	municipiul Sighișoara
	Reghin	municipiul Reghin
	Târnăveni	municipiul Târnăveni
	Luduș	orașul Luduș
Neamț	Sângeorgiu de Pădure	orașul Sângeorgiu de Pădure
	Piatra-Neamț	municipiul Piatra-Neamț
	Roman	municipiul Roman
	Târgu-Neamț	orașul Târgu-Neamț
	Bicaz	orașul Bicaz

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Olt	Slatina	municipiul Slatina
	Caracal	municipiul Caracal
	Corabia	orașul Corabia
	Bals	orașul Bals
	Scornicești	orașul Scornicești
Prahova	Ploiești	municipiul Ploiești
	Câmpina	municipiul Câmpina
	Vălenii de Munte	orașul Vălenii de Munte
	Mizil	orașul Mizil
	Sinaia	orașul Sinaia
Satu Mare	Urlați	orașul Urlați
	Satu Mare	municipiul Satu Mare
Sălaj	Carei	municipiul Carei
	Negrești-Oaș	orașul Negrești-Oaș
	Zalău	municipiul Zalău
Sibiu	Șimleu Silvaniei	orașul Șimleu Silvaniei
	Jibou	orașul Jibou
	Sibiu	municipiul Sibiu
	Mediaș	municipiul Mediaș
Suceava	Agnita	orașul Agnita
	Avrig	orașul Avrig
	Săliște	orașul Săliște
	Suceava	municipiul Suceava
	Câmpulung Moldovenesc	municipiul Câmpulung Moldovenesc
Teleorman	Rădăuți	municipiul Rădăuți
	Fălticeni	municipiul Fălticeni
	Vatra Dornei	municipiul Vatra Dornei
	Gura Humorului	orașul Gura Humorului
	Alexandria	municipiul Alexandria
	Roșiori de Vede	municipiul Roșiori de Vede
Timiș	Turnu Măgurele	municipiul Turnu Măgurele
	Videle	orașul Videle
	Zimnicea	orașul Zimnicea
	Timișoara	municipiul Timișoara
	Lugoj	municipiul Lugoj
Tulcea	Deta	orașul Deta
	Sânnicolau Mare	orașul Sânnicolau Mare
	Făget	orașul Făget
	Jimbolia	orașul Jimbolia
Vaslui	Tulcea	municipiul Tulcea
	Babadag	orașul Babadag
Vâlcea	Măcin	orașul Măcin
	Vaslui	municipiul Vaslui
	Bârlad	municipiul Bârlad
Vrancea	Huși	municipiul Huși
	Murgeni	orașul Murgeni
	Râmnicu Vâlcea	municipiul Râmnicu Vâlcea
	Drăgășani	municipiul Drăgășani
	Horezu	orașul Horezu
București	Brezoi	orașul Brezoi
	Bălcești	orașul Bălcești
	Focșani	municipiul Focșani
București	Panciu	orașul Panciu
	Adjud	municipiul Adjud
	Judecătoria sectorului 1	municipiul București
	Judecătoria sectorului 2	municipiul București
	Judecătoria sectorului 3	municipiul București
	Judecătoria sectorului 4	municipiul București
Judecătoria sectorului 5	municipiul București	
Judecătoria sectorului 6	municipiul București	

B. TRIBUNALELE, PARCHETELE DE PE LÂNGĂ TRIBUNALE ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ

Județul	Tribunalul	Localitatea de reședință
Alba	Alba Iulia	municipiul Alba Iulia
Arad	Arad	municipiul Arad
Argeș	Argeș	municipiul Pitești
Bacău	Bacău	municipiul Bacău
Bihor	Bihor	municipiul Oradea
Bistrița-Năsăud	Bistrița-Năsăud	municipiul Bistrița

Județul	Tribunalul	Localitatea de reședință
Botoșani	Botoșani	municipiul Botoșani
Brașov	Brașov	municipiul Brașov
Brăila	Brăila	municipiul Brăila
Buzău	Buzău	municipiul Buzău
Caraș-Severin	Caraș-Severin	municipiul Reșița
Călărași	Călărași	municipiul Călărași
Cluj	Cluj	municipiul Cluj-Napoca
Constanța	Constanța	municipiul Constanța
Covasna	Covasna	municipiul Sfântu Gheorghe
Dâmbovița	Dâmbovița	municipiul Târgoviște
Dolj	Dolj	municipiul Craiova
Galați	Galați	municipiul Galați
Giurgiu	Giurgiu	municipiul Giurgiu
Gorj	Gorj	municipiul Târgu Jiu
Harghita	Harghita	municipiul Miercurea-Ciuc
Hunedoara	Hunedoara	municipiul Deva
Ialomița	Ialomița	municipiul Slobozia
Iași	Iași	municipiul Iași
Ilfov	Ilfov	orașul Buftea
Maramureș	Maramureș	municipiul Baia Mare
Mehedinți	Mehedinți	municipiul Drobeta-Turnu Severin
Mureș	Mureș	municipiul Târgu Mureș
Neamț	Neamț	municipiul Piatra-Neamț
Olt	Olt	municipiul Slatina
Prahova	Prahova	municipiul Ploiești
Satu Mare	Satu Mare	municipiul Satu Mare
Sălaj	Sălaj	municipiul Zalău
Sibiu	Sibiu	municipiul Sibiu
Suceava	Suceava	municipiul Suceava
Teleorman	Teleorman	municipiul Alexandria
Timiș	Timiș	municipiul Timișoara
Tulcea	Tulcea	municipiul Tulcea
Vaslui	Vaslui	municipiul Vaslui
Vâlcea	Vâlcea	municipiul Râmnicu Vâlcea
Vrancea	Vrancea	municipiul Focșani
București	București	municipiul București

**C. CURȚILE DE APEL, PARCHETELE DE PE LÂNGĂ CURȚILE DE APEL,
CIRCUMSCRIPTIILE ACESTORA ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ**

Curtea de apel	Tribunalele și tribunalele specializate cuprinse în circumscripția curții de apel	Localitatea de reședință
1. Curtea de Apel Alba Iulia	Alba Sibiu Hunedoara	municipiul Alba Iulia
2. Curtea de Apel Pitești	Argeș Vâlcea	municipiul Pitești
3. Curtea de Apel Bacău	Bacău Neamț	municipiul Bacău
4. Curtea de Apel Oradea	Bihor Satu Mare	municipiul Oradea
5. Curtea de Apel Suceava	Suceava Botoșani	municipiul Suceava
6. Curtea de Apel Brașov	Brașov Covasna	municipiul Brașov
7. Curtea de Apel București	București Călărași Giurgiu Ialomița Ilfov Teleorman	municipiul București
8. Curtea de Apel Cluj	Cluj Bistrița-Năsăud Maramureș Sălaj	municipiul Cluj-Napoca
9. Curtea de Apel Constanța	Constanța Tulcea	municipiul Constanța

Curtea de apel	Tribunalele și tribunalele specializate cuprinse în circumscripția curții de apel	Localitatea de reședință
10. Curtea de Apel Craiova	Dolj Gorj Mehedinți Olt	municipiul Craiova
11. Curtea de Apel Galați	Galați Brăila Vrancea	municipiul Galați
12. Curtea de Apel Iași	Iași Vaslui	municipiul Iași
13. Curtea de Apel Târgu Mureș	Mureș Harghita	municipiul Târgu Mureș
14. Curtea de Apel Ploiești	Prahova Buzău Dâmbovița	municipiul Ploiești
15. Curtea de Apel Timișoara	Timiș Arad Caraș-Severin	municipiul Timișoara

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind organizarea judiciară

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind organizarea judiciară și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.

Nr. 524.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro